இளங்கோ வாசகம்

[இரண்டாம் புத்தகம் - இரண்டாம் படிவம்]

இரண்டாம் பிரிவு

பேராசிரியர் ப. முருகன், M. A.
மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை

வித்துவான் தணிகை. உலகநாதன்
இந்து தியலாஜிகல் உயர்நிலைப் பள்ளி, சென்னை

புக்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்
135, பவழக்காரத் தெரு :: சென்னை - 1

பதிப்புரிமை :
முதற் பதிப்பு : நவம்பர், 1953
மறு பதிப்புக்கள் : மே 1954 ; ஜூலை, 1955

Approved by the Madras Text Book Committee for class use Vide Page 118 of Fort. St. George Gazette, supplement to Part I-B, dated 19-5-'54

சாந்தி பிரஸ், சென்னை - 1.

முன்னுரை

'இளங்கோ வாசகம்' என்னும் இந்நூல்வரிசை உரிமைபெற்ற நம் திருநாட்டு மாணவ மாணவியரின் தமிழ் வளம் கருதி வெளியிடப் பெற்றது. ஒவ்வொரு பாடமும் பன்முறை கூர்ந்து நோக்கி அரசியலா ரின் புதிய பாடத் திட்டத்தின் சீரிய நோக்கம் சிறிதும் வழுவா வண்ணம் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

'புதிய கல்விமுறைக்கேற்ற புதிய புத்தகம் வேண்டும்' என்னும் ஆர்வம் மிக்கது இக் காலம். இந் நிலைக்குத் தகுந்தவாறு பாடங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர்தம் மனப்போக்கினை நன்கு உணர்ந்து அவர்கள் விரும்பிக் கற்கும் வண்ணம் சொற்சுவை பொருட்சுவை நிரம்பிய கற்பனைகள், கதைகள், உரையாடல், நாடகம், வரலாறு, விஞ்ஞான வளர்ச்சி, வானொலிப் பேச்சு, கடிதம், கைத் தொழில் முதலிய பல துறைப் பாடங்கள் இந் நூல்வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

முதற் பிரிவுக்கெனவும் இரண்டாம் பிரிவுக்கெனவும் அரசியலார் குறிப்பிட்டபடி தனித்தனிப் பகுதிகளாக இந்நூல் அமைக்கப் பெற் றுள்ளது. அரசியலாரால் குறிப்பிடப்பட்ட குறட்பாக்களும் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை ஒரு சிறப்பியல்பாகும். உரைநடைப் பாடங் களும் செய்யுட் பாடங்களும் போதிய அளவிற்கு மேலும் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன. மாணவர் தம் சுவைக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்பச் செய்யுள், உரைநடைப் பகுதிகளில் ஆசிரியர்கள் தம் விருப்பம்போல் வேண்டுவன வற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலில் வரும் தம் பாடல்களையும் பாடச் செய்திகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள இசைவு வழங்கிய கவிஞர்கட்கும் பதிப்பகத்தின ருக்கும் பத்திரிகாசிரியர்கட்கும் எங்கள் உளமார்ந்த நன்றி.

வருங்காலப் பெரியோர்களாகிய மாணவர் உலகத்துக்கு இந்நூல் காணிக்கையாகும். இதனை எங்கள் இனிய தமிழாசிரியத் தோழர் களும், தலைமையாசிரியர்களும், பள்ளிக்கூடத் தலைவர்களும், மாவட் டக் கல்வி ஆணையாளர்களும் அன்புடன் ஏற்று இத்துறையில் எங்க ளுக்கு மேன்மேலும் ஊக்கமளிப்பார்கள் என்னும் நம்பிக்கை யுடையேம்.

ஆக்கியோர்

பொருளடக்கம்

செய்யுட் பகுதி

		பக்கம்
I. கடவுள் வாழ்த்து	...	5
II. நீதிப் பகுதி		
1. நீதிநெறி விளக்கம்	...	7
2. நான்மணிக் கடிகை	...	12
III. கதைப் பகுதி		
1. குருவியும் குடியானவனும்	...	15
2. நல்ல தம்பியர்	...	19
IV. வருணனைப் பகுதி		22
V. நாடும் மொழியும்		
1. எங்கள் தமிழ்	...	24
2. தாய் நாட்டன்பு	...	25
VI. பலவகைப் பாடல்கள்	...	27

உரைநடைப் பகுதி

1. தித்திக்கும் முத்தமிழ்	...	31
2. எவரெஸ்டு வீரன்	...	38
3. தமிழ் ஞாயிறு	...	47
4. சூரியன் மறையாத நாடு	...	55
5. தீபம் ஏந்திய சீமாட்டி	...	64
6. சென்று காண்போம்	...	71
7. மாவீரர் மங்கோபார்க்	...	79
8. வறுமையிற் பெருமிதம்	...	80

செய்யுட் பகுதி

I. கடவுள் வாழ்த்து

உலகம் பரவும் பொருளே, என்
  னுறவே, யென்ற னுயிர்க்குயிரே,
இலகம் பரத்தே பரம் பரமாய்
  இன்ப நடஞ் செய் எம்மிறையே,
கலகம் பரவு மனத்தேனைக்
  கைவிட் டிடநீ கருதுதியோ?
திலகம் பரவு நுதற்பாக
  னென்ப(து) அருளின் றிறத்தன்றே? 1

கல்வி வேண்டிய மகன்றனைப் பெற்றோர்
  கடுத்த லோர்சிறு கதையிலு மிலேகாண்!
செல்வம் வேண்டிலேன் திருவருள் விழைந்தேன்
  சிறிய னேனைநீர் தியக்குத லழகோ?
பல்வி தங்களாற் பணிசெயு முரிமைப்
  பாங்கு நல்குமப் பரமுமக் கன்றே?
நல்வி தத்தினர் புகழொற்றி யுடையீர்,
  ஞான நாடகம் நவிற்றுகின் றீரே. 2

—இராமலிங்க அடிகளார்

குறிப்புரை

இச் செய்யுட்களைப் பாடிய **இராமலிங்க அடிகளார்** பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள மருதூரில் தோன்றினார். சமரச நோக்கம் மிக்க இவர் பாடியருளிய பாடல்களின் தொகுப்புக்குத் **திரு அருட்பா** என்று பெயர். இவர் மனுநீதிகண்ட வாசகம், சீவகாருண்ய ஒழுக்கம் முதலிய இனிய

உரைநடை நூல்களும் இயற்றியுள்ளார். இவ்விரு பாடல்களும் திருவருட்பாவிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

1. பரவும் - வணங்கும். இலகும் - விலங்கும். அம்பரம் - வெட்டவெளி, நடம் - நடனம். திலகம் பரவும் நுதல் - திலகம் உடைய நெற்றியைக் கொண்ட பார்வதி: திறத்து அன்றோ ?-தன்மையால் அல்லவா ?

2. கடுத்தல் - கோபித்தல். தியக்குதல் - தடுமாறச் செய்தல். பாங்கு - தன்மை. பரம் - பொறுப்பு. பாரம். ஒற்றி - திருவொற்றியூர். நல்விதத்தினர் - நல்லொழுக்கமுடைய உத்தமர்கள்.

வினாக்கள்

1. இறைவன் தன்மைகளைப்பற்றி இராமலிங்க அடிகளார் கூறுவதென்ன ?

2. அவர் இறைவனை வேண்டுவது யாது ?

3. கல்வி வேண்டிய மகனைப் பெற்றோர் கடிவதில்லை என்னும் உவமை எதற்காகக் காட்டப்பட்டது ?

4. இறைவன் பொறுப்பு யாதென இராமலிங்கர் கூறுகின்றார் ?

பயிற்சி

1. பரவும், உயிர்க்குயிர், கைவிட்டிட, பல்விதங்களால்-இவற்றை நின் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.

2. உயிர்க்குயிர், இலகம்பரம், தியக்குதலழகோ, உமக்கன்றே—இவற்றைப் பதம் பிரித்துக் கூறுக.

3. கீழ்வருவனவற்றைச் சரியாகப்பொருத்தி எழுதுக.

(அ) பரம்பொருளே	...	தன்மையொருமை வினைமுற்று
(ஆ) பரவும்	...	தொழிற் பெயர்
(இ) தியக்குதல்	...	விளிப் பெயர்
(ஈ) விழைந்தேன்	...	பெயரெச்சம்

II. நீதிப் பகுதி

1. நீதிநெறி விளக்கம்

அறம்பொருள் இன்பமும் வீடும் பயக்கும் ;
புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டும்;—உறுங்கவலொன் (று)
உற்றுழியும் கைகொடுக்கும்; கல்வியி னூங்கில்லை
சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை. 1

அவையஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியும், கல்லார்
அவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லும்,—நவையஞ்சி
ஈத்துண்ணார் செல்வமும், நல்கூர்ந்தா ரின்னலமும்,
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று. 2

வருந்தித்தாங் கற்றன வோம்பாது மற்றும்
பரிந்துசில கற்பான் றொடங்கல்—கருந்தனம்
கைத்தலத்த வுய்த்துச் சொரிந்திட் டரிப்பரித்தாங்(கு)
எய்த்துப் பொருள்செய் திடல். 3

முற்று முணர்ந்தவ ரில்லை; முழுவதூஉம்
கற்றன மென்று களியற்க; சிற்றுளியாற்
கல்லும் தகரும் தகரா கனங்குழாய்!
கொல்லுலைக் கூடத்தி னால். 4

பிறராற் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டும்
மறவாமே நோற்பதொன் றுண்டு—பிறர்பிறர்
சீரெல்லாந் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார் யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொலல். 5

கண்ணோக்(கு) அரும்பா நகைமுகமே நாண்மலரா
இன்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா—வண்மை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு? 6

வாங்குங் கவளத் தொருசிறிது வாய்தப்பின்
தூங்குங் களிறோ துயருறு:—ஆங்கதுகொண்(டு)
ஊரும் எறும்பிங்(கு) ஒரு கோடி யுய்யுமால்
ஆருங் கிளையோ டயின்று. 7

கால மறிந்தாங் கிடமறிந்து, செய்வினையின்
மூல மறிந்து விளைவறிந்து,—மேலுந்தாம்
சூழ்வன சூழ்ந்து, துணைமை வலிதெரிந்(து)
ஆள்வினை யாளப் படும். 8

மெய்வருத்தம் பாரார்; பசிநோக்கார்; கண்துஞ்சார்;
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார்;—செவ்வி
அருமையும் பாரார்; அவமதிப்புங் கொள்ளார்;
கருமமே கண்ணாயி னார். 9

இனியவர் என்சொலினும் இன்சொல்லே ; இன்னார்
கனியு மொழியுங் கடுவே,—அனல்கொளுந்தும்
வெங்காரம்வெய்தெனினுநோய்தீர்க்கு மெய்பொடிப்பச்
சிங்கி குளிர்ந்துங் கொலும். 10

—குமரகுருபரர்

குறிப்புரை

நீதியான வழிகளுக்கு விளக்குபோன்ற நூலாகை யால் இதற்கு நீதிநெறி விளக்கம் என்று பெயர். இதன் ஆசிரியர் குமரகுருபரர். இவர் 'திருநெல்வேலி மாவட்டத் தில் உள்ள ஸ்ரீவைகுண்டம் என்னும் ஊரிற் பிறந்தார். ஐந்தாண்டு வரையில் ஊமையாக இருந்து முருகன் திருவருளால் பேசும் ஆற்றல் பெற்றார். இவர் முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தார். மீனாட்சி அம்மை பிள் ளைத் தமிழ், மதுரைக் கலம்பகம், திருவாரூர் நான்மணி மாலை முதலிய நூல்களும் இவரால் இயற்றப் பெற்றவை.

1. வீடு - மோட்சம், அறமும் பொருளும் என உம்மை சேர்த்துப் பொருள் கொள்க. புறங்கடை - வெளியிடங்களில், இசை - புகழ். உறுங்கவல் - வரக்கூடிய கவலை. கைகொடுக்கும் - துணை புரியும். உற்றுழியும் - வந்த விடத்தும். சிற்றுயிர் - அற்ப வாழ்நாட்களையுடைய மக்கள்.

2. மெய்விதிப்பார் - உடல் நடுங்குவார். ஆகுலச் சொல் - பொருளற்ற ஆரவாரச் சொல். நவை அஞ்சி - குற்றம் நேர்தலை அஞ்சி. இல்நலம் - இல்வாழ்க்கையின் நன்மை. பூத்தல்-உண்டாதல். பூவாமை - இல்லாதிருத்தல்.

3. ஓம்பாது - சிந்திக்காமல். கருந்தனம் - பெரும் பொருள். பரிந்து-வருந்தி, உய்த்துச் சொரிந்திட்டு - மதியாமல் போகவிட்டுவிட்டு, அரிப்பரித்தல் - புழுதியை ஏதேனும் சிறு பொருள் கிடைப்பது கருதி நெடுநேரம் கொழித்தல். எய்த்து - வருந்தி.

4. களியற்க - செருக்கு அடைய வேண்டாம். கல் - மலை. கனங்குழாய் - கனத்த காதணியை உடைய பெண்ணே. கொல் - கொல்லனுடைய. உலைக்கூடம் - உலைக்களத்தில் உள்ள சம்மட்டி.

5. பெருஞ்சுட்டு - பெருமதிப்பு. யாண்டும் - எவ்விடத்தும், எக்காலத்தும். தூற்றி - பலர் அறியச் சொல்லி· புறங்காத்து - அவற்றை வெளியிடாமல் அடக்கி. தாழ்ச்சி- அடக்கத்தைக் காட்டும் சொற்களை.

6. கண் நோக்கு அரும்பா - தொலைவில் யாசிப்போரைக் காணும்போது இனிமையாகப் பார்ப்பதே அரும்பாக. கான் மலர் - அன்றலர்ந்த மலர். வாய்மை - உண்மை· பலமா - பழமாக. நலம் கனிந்த - நற்குணங்கள் மிகுந்த தீம் காய் - இனிய காய்.

7. கவளம் - வாயளவு கொண்ட உணவு. தூங்கும் - அசையும் இயல்புடைய. களிறு - ஆண் யானைகள். உய்

யும் - உயிர் வாழும். ஆரும் - நிறைந்த. இளை - கற்றம் அயின்று-உண்டு. 'அரசனுடைய வருவாய் சிறிது குறைந் தாலும் அதனால் அரசனுக்குத் துன்பம் உண்டாகாது. ஆனால் அது கொண்டு வேறு பலர் பிழைப்பர்' என்பது கருத்து.

8. காலம் அறிந்து - தமக்கு நன்மை தரும் காலத்தை அறிந்து. மூலம் - காரணத்தை. விளைவறிந்து - பயனை யறிந்து. சூழ்வன - யோசிக்க வேண்டியவற்றை. ஆள் வினை - முயற்சி.

9. மெய் வருத்தம் - உடம்பின் வருத்தத்தை. கண் துஞ்சார் - தூங்கமாட்டார்கள். செவ்வி - காலம். எவ் வெவர் தீமையும் - யார் யார் செய்யும் தீமைகளையும். மேற் கொள்ளார் - கருதமாட்டார்கள்.

10. கனியும் மொழியும் - மனம் கனிந்து கூறும் சொற்களும். கடுவே - விஷத்துக்கு ஒப்பானவையே. வெங்காரம் - ஒருவகை மருந்துச் சரக்கு. மெய்பொடிப்ப - உடம்பில் புளகம் தோன்றும்படி. சிங்கி - விஷம்.

வினாக்கள்

1. கல்வியினால் மக்கள் பெறும் நன்மைகள் எவை?
2. 'பூத்தலிற் பூவாமை நன்று'—எவை? ஏன்?
3. கற்றனவற்றைச் சிந்தியாமல் மேலும் கற்கப் புகு வது எது போன்றது?
4. 'சிற்றுளியால் கல்லும் தகரும்—'இவ்வுவமையால் விளக்கப்படும் நீதி யாது?
5. பிறரால் பெரிதும் மதிக்கப்பட விரும்புவோன் என்னென்ன செய்தல் வேண்டும்?
6. யார் கற்பகத் தருவுக்கு நிகராவர்? எப்படி?
7. 'வாங்கும் கவளத்து' என்னும் செய்யுளின் கருத்து யாது?

8. வினை தொடங்கு முன் என்னென்ன ஆராய்தல் வேண்டும்?

9. கருமமே கண்ணாயினார் இயல்புகள் யாவை?

10. வெங்காரம், சிங்கி இவற்றை ஒப்பார் யாவர்? எங்ஙனம்?

பயிற்சி

1. அறம், இன்பம், ஈத்து, முற்றும், சிறுமை, தாழ்ச்சி, தூற்றி, தீமை, வெய்து—இவற்றின் எதிர்ச்சொற்கள் கூறுக.

2. ஊங்கு+இல்லை, சிறுமை+உளி, நலம்+கனிந்த, வெய்து+எனினும், குளிர்ந்தும்+கொலும் — இச்சொற்களைச் சேர்த்துக் கூறுக.

3. கைகொடுத்தல், உற்றுழி, ஓம்பாது, அயின்று, மேற்கொள்ளார்—இவற்றை உங்கள் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக.

4. இப்பகுதியில் கல்வியைப்பற்றிக் கூறும் செய்யுட்களின் பொருளைத் தொகுத்து ஒரு கட்டுரை வரைக.

2. நான்மணிக் கடிகை

நிலத்துக் கணி என்ப நெல்லுக் கரும்பும்:
குளத்துக் கணிஎன்ப தாமரை ; பெண்மை
நலத்துக் கணிஎன்ப நாணம்; தனக்கணி
தான்செல் லுலகத் தறம். 1

கள்ளி வயிற்றில் அகில் பிறக்கும்; மான்வயிற்றில்
ஒள்ளரி தாரம் பிறக்கும்; பெருங்கடலுள்
பல்விலைய முத்தம் பிறக்கும்; அறிவார்யார்
நல்லாள் பிறக்கும் குடி? 2

கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை ; கொண்டானின்
துன்னிய கேளிர் பிறர்இல்லை; மக்களின்
ஒண்மையவாய்ச் சான்ற பொருள்இல்லை ; ஈன்ருளின்
எண்ணக் கடவுளும் இல். 3

இன்ருமை வேண்டின் இரவெழுக; இந்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக;—தன்ளெடு
செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க; வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல். 4

மொய்சிதைக்கும் ஒற்றுமை இன்மை; ஒருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போலும் மேனியைப்—பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்கும்
கூடார்கட் கூடி விடின். 5

இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம்:
வளமிலாப் போழ்தத்து வள்ளன்மை குற்றம்:
கிளைஞர்இல் போழ்தில் சினம் குற்றம்;
தமரல்லார் கையகத் தூண். 6

திரியழற் காணின் தொழுப : விறகின்
எரியழற் காணின் இகழ்ப :—ஒருகுடியில்
கல்லாது மூத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்றான்
இளமைபா ராட்டும் உலகு. 7

—விளம்பி நாகனார்

குறிப்புரை

நான்கு இரத்தினக் கற்களால் செய்யப்பட்ட அணி உடலுக்கு அழகைக் கொடுப்பதுபோல ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் நான்கு நீதிகளைக் கொண்ட உரைமணிகளால் சேர்க்கப்பட்ட இந்நூல் உலக வாழ்க்கைக்கு அழகைத் தருவதால் **நான்மணிக் கடிகை** என்று விளங்கும். விளம்பி நாகனார் ஒரு கடைச் சங்கப் புலவர் ஆவர். இவர் இயற்றிய நான்மணிக் கடிகை, கடைச் சங்கத்துப் பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகும்.

1. அணி - அழகு. பெண்மை நலத்துக்கு - பெண் தன்மைக்கு வேண்டிய கற்பாகிய நன்மைக்கு.

2. அகில் - அகிற்கட்டை. ஒள் - பிரகாசமுள்ள.

3. துன்னிய - நெருங்கிய. கேளிர் - உறவினர். ஒண்மையவாய் - ஒளியுடையனவாய்.

4. இன்னாமை - இழிவு. மன்னுதல் - நிலை பெற்றிருத்தல். இசை - புகழ். வெகுளி - கோபம்.

5. மொய் - வலிமை. கலம் - பாண்டம். கூடார் - கூடத்தகாத தீயோர்.

6. வளமிலா - செல்வம் இல்லாத. போழ்தத்து - சமயத்தில். கிளைஞர் - உறவினர். தமர் - தம்மவர், உறவினர். வள்ளன்மை - பிறர்க்குக் கொடுத்தல். ஊண் - உண்ணுதல்.

வினாக்கள்

1. எவ்வெவற்றுக்கு எவை அணியாகும்?
2. 'கள்ளிவயிற்றில்' என்னும் செய்யுளின் கருத்து யாது?
3. எவை எவை எவற்றிற் சிறந்தவை?
4. இன்னாமை, மன்னுதல் வேண்டுவோர் என்னென்ன செய்தல் வேண்டும்?
5. எவை எவை எவற்றால் சிதையும்?
6. குற்றமாவன எவை? அவை எப்போது குற்றமாகும்?
7. திரியழல், விறகின் எரியழல் இவை எவற்றிற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டன?

பயிற்சி

1. நான்மணிக் கடிகை என்னும் நூலின் பெயர்க் காரணத்தை உனக்கு விருப்பமான ஒரு செய்யுளைக் குறிப்பிட்டுப் புலப்படுத்துக.
2. ஐந்தாம் செய்யுளின் எழுவாய்ப் பயனிலைகளைத் தனித்தனியே எடுத்து எழுதுக.
3. உறுப்பு + இல்லை, குளத்துக்கு + அணி, கலம் + சிதைக்கும், தமர் + அல்லார், கையகத்து + ஊன் — இவற்றைச் சேர்த்து எழுதுக.

III. கதைப் பகுதி

1. குருவியும் குடியானவனும்

உழுதொழில் புரிந்து நாளும்
      உடம்பினை வளர்க்கும் தொண்டு
கிழவனும் உழவன் ஓர்நாள்
      கிளர்மணி வயலில் வேலை
கழிந்தபின் சட்டையொன்றைக்
      கழற்றினன் அருகி லுள்ள
விழுமிய குடிசை தன்னில்
      விரும்பியே மாட்டி வைத்தான். 1

மாட்டிய சட்டை தன்னை
      மறந்தனன் சிலமா தங்கள்
நீட்டிய பின்ன ராங்கண்
      நிந்தையில் குருவி யொன்று
நாட்டமாய் வந்து சட்டை
      நலமிகு பையிற் றங்கி
வாட்டமொன் றின்றிப் பன்னாள்
      வளமுற வாழ்ந்த தாமே. 2

பையினில் வாழ்ந்த சிட்டு,
      பாங்குடன் முட்டை யிட்டு
மெய்யழ குடைய பார்ப்பு
      மூன்றுடன் விரும்பிக் கொஞ்சி
வையகந் தன்னில் வாழ
      வானமோர் நாள்க றுத்துப்
பெய்தது மாரி வெள்ளம்
      பெருகிடக் குளிரு மங்கே. 3

குளிரினுல் நைந்த அந்தக்
குணமிகும் உழவன் ஓடித்
தளிரிலைக் குடிசை தன்னில்
மாட்டிய சட்டை பற்றி
வெளியிலே எடுத்தான் ஏதோ
வீறிடச் சட்டைப் பையில்
னெளியுமக் குருவிக் குஞ்சு
நிலையினைக் குனிந்து கண்டான். 4

இப்படி உழவன் கையில்
இருக்குமச் சட்டை பார்த்தே
"எப்பெருந் திங்கு தானும்
எமக்குவந் திடுமோ!" வென்ன
ஒப்பிலாப் பார்ப்புந் தாயும்
உயர்மரக் கிளையிற் சென்று
கப்பிய துன்பந் தாழ்ந்து
கதறிய தருவி போன்றே. 5

சிட்டது அரற்ற மிக்க
சிவகா ருணிய முள்ளோன்,
"சட்டையை உனக்கே தந்தேன்:
தவித்திடேல்: சிட்டே, இந்தா
விட்டுநான் செல்வேன்," என்ருன்:
விரைந்தவன் சென்ருன். அந்தச்
சிட்டுகள் இறக்கை முற்றிச்
சென்றன வெளியே ஓர்நாள். 6

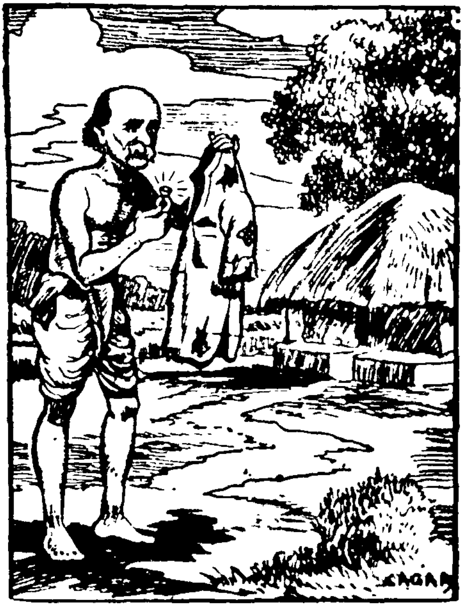

சென்றவை மீளா தெங்கும்
　　திரிந்தன இனிதாய் வானில்
வென்றிகொள் உழவன் பின்னுள்
　　மேவிய சட்டைப் பையில்
பொன்றிகழ் ஆழி கண்டான் ;
　　பொற்புடைக் குருவி தானும்
ஒன்றையும் காணன் நன்றி
　　யொன்றினல் நலமே பெற்ருன். 7

—வித்துவான், தணிகை. உலகநாதன்

குறிப்புரை

1. தொண்டுகிழவன்-பழுத்த கிழவன். இளர்-விளங்கும். விழுமிய-சிறந்த.

2. நீட்டிய பின்னர்-கழிந்த பிறகு. நிந்தை - குற்றம். நாட்டம் - விருப்பம்.

3. பாங்குடன்-நலமுடன். மெய் - உடம்பு. வையகம்-உலகம்.

4. நைந்த - வாடிய. வீறிட - அலறிட. நெளியும் - தவிக்கும்.

5. பார்ப்பு-குஞ்சு. கப்பிய-நிறைந்த. குருவி குடியானவன் தன் குஞ்சுகளை என்ன செய்வானே என்று பாயும் அருவி 'ஓ' வென்று ஒலிப்பது போல் கதறிற்று.

6. அரற்ற - கதறி அழ. இறகு முற்றி-இறகுகள் வலிமைபெற்று.

7. மீளாது-திரும்பாமல். வென்றி-வெற்றி. பொன் திகழ் ஆழி-பொன்னால் ஆன சிறந்த மோதிரம். பொற்பு - அழகு.

வினாக்கள்

1. குடியானவனின் சட்டை குருவிக்கு எவ்வாறு பயன்பட்டது ?

2. குடியானவன் சட்டையை எடுக்கக் காரணம் என்ன ?

3. அவன் தன் சட்டையை அணியாமல் விட்டுவிட்டதேன் ?

4. குடியானவன் பெற்ற பரிசு யாது ?

5. இக் கதையினால் நீ அறிவது என்ன ?

2. நல்ல தம்பியர்

இலக்குவன் சீற்றம்

அண்ணா, பரதன்படை யதோ வந்து நிற்கிறது.
அண்ணா பழிகாரி யனுப்பினாள் தன் மகனை.
வஞ்சன் பரதனையே மாய்க்காம லென்னுடைய
வஞ்சந்தீ ராதுசற்றே வந்திருங்கள் தூரத்தில். [லாம்
கொஞ்ச நேரத்திற்குள் கொடும்பரதன் சேனையெல்
பஞ்சுபஞ் சாய்க்காற்றிற் பறக்க வடிக்கின்றேன்;
ஆடிக்காற் றிலுதிர்ந்தே யலையுஞ்சருகு போற்கண்
மூடித் திறக்கு முன்னே முனைந்தே யடிக்கின்றேன்;
இரதமும் யானைகளு மிரத்தக் கடலினிலே
விரவியே கப்பலைப்போல் மிதக்க வடிக்கின்றேன்;
புலியானது பசுத்தோல் போர்த்திட்ட பாவனையாய்
சலியாம லேயவனும் தவவேடந் தான்புனைந்து
உள்ளே பெரும்பகையும் உதட்டில் உறவுங் கொண்டு
மெள்ளவே நம்மையிங்கு வெல்ல வருகின்றான்
தன்தாயுந் தந்தையுமாய்த் தந்தவுல கைவிட்டு,
என்பாணத் தாலவனை யெமலோகம் சேர்த்திடுவேன்.
ஓமென்றே யுத்தர முரைக்காமல் விட்டாலும்
சாமிநீ தான்சற்றே தலையசைத்தால் போதுமென்றான்.

இராமன் தடுத்தல்

தம்பியுரை கேட்டுச் சயராமன் கையமர்த்தி
நம்பி யிலக்குமணா, நலியாதே நீ பொறுப்பாய்.
உனக்கீரே ழுலகுந்தா னொவ்வுமோ? நம்பரதன்
எனக்குப் புவியளிக்க எண்ணியவன் வந்தான்.
பரதனை யற்பமாகப் பதறி வெறுக்காதே :

சுருதியிற் சொல்வதெல்லாம் தூய னவன்செய்கை.
செப்பற் கரியதர்ம தேவதையே அவனாவான்.
ஒப்பும் நடுநிலைமைக் குரையாணி யாவனவன்.
ஆக்கப் பொருத்தவர்க ளாறப் பொறுப்பதுபோல்
தீர்க்க முடனனைத்துந் தெரிவாய் விரைவிலென்றான்.
அண்ணன் மொழிக் கிளையோன் அன்பாகத்தானுருகித்
தண்ணெனவே கோபந் தணிந்து வணங்கினனே.

—ம. தி. பானுகவியடிகளார்

குறிப்புரை

ம. தி. பானுகவியடிகளார் வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் திருவத்திபுரம் என்னும் ஊரில் திருநாவுக்கரசு மடாலயத்தில் பல்லாண்டுகள் தங்கிச் சைவமும் தமிழும் தழைக்கச் சிறந்த பணியாற்றியவர். இப்பகுதி இவர் இயற்றிய இராமாயண நங்கைப் பாட்டு என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்றது. இவர் பற்பல கவிதை நூல்களும், உரை நூல்களும் இயற்றியுள்ளார்.

பழிகாரி-கைகேயியைக் குறிக்கும். வஞ்சம் - சபதம். விரவி - கலந்து. சாமி - தலைவன். உத்தரம் - பதில். நம்பி - ஆடவரில் சிறந்தவன். இதன் பெண்பால் நங்கை. கனியாதே - வருத்தப்பட வேண்டாம். ஈரேழ் உலகம் - பதினான்கு உலகம். ஒவ்வுமோ? - ஈடாகுமோ? புவி - நாடு, பூமி. சுருதி-வேதம். செப்பற்கரிய - சொல்வதற்கு அருமையான. நடுநிலைமை-நேர்மை. உரையாணி - பொன்னின் மாற்று உரைக்கும் உரைகல். தண்ணெனவே-மனம் குளிர. இளையோன் - தம்பி.

வினாக்கள்

1. இலக்குவன் சீற்றம்கொள்ளக் காரணம் என்ன?

2. சீற்றம் கொண்ட இலக்குவன் இராமனை நோக்கி என்னென்ன கூறினான்?

3. பரதன் எதன்பொருட்டு வருவதாக இராமன் கூறினான்?

4. பரதனின் அருங்குணங்கள் யாவை?

5. இலக்குவன், பரதன் இவர்கள் இருவரும் நல்ல தம்பியர் என்பதற்குச் சான்றுகள் தருக.

பயிற்சி

1. பஞ்சு பஞ்சாய், கண்மூடித் திறக்குமுன்னே, சலியாமல், அற்பமாக, செப்பற்கரிய, தீர்க்கமுடன் - இவற்றை உங்கள் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக.

2. 'ஆடிக் காற்றிலுதிர்ந்தே அலையும் சருகுபோல்'
'புலியானது பசுத்தோல் போர்த்திட்ட
[பாவனையாய்'
'உள்ளே பெரும் பகையும் உதட்டில் உறவும்
[கொண்டு'
'ஆக்கப் பொறுத்தவர்கள் ஆறப் பொறுப்பது
[போல்'

இவை நம் பாடப் பகுதியில் எடுத்தாளப்பட்ட இடங்களைக் கூறி இவற்றின் பொருளை விளக்குக.

3. பகை, வெல்ல, சற்று, அரிய, அற்பம்—இவற்றின் எதிர்ச் சொற்கள் கூறுக.

4. 'உனக்கீரே மூலகுந்தான் ஒவ்வுமோ?—இஃது என்ன வாக்கியம்? இதனைச் செய்தி வாக்கியமாக மாற்றிக் கூறுக.

IV. வருணனைப் பகுதி

காலை அழகு

எடுப்பு

காலை அழகைச் சற்றுக் கண்டாலே-மனக்
கவலை பறந்தோடும் தன்னாலே. (காலை)

மேல் எடுப்பு

வேலிப் புதுமலர் மிகுமணம் வீசிடும் :
மெல்யாழ் விருந்தினைத் தேன்வண்டு தந்திடும் (காலை)

அமைதி

கூட்டிலிருந்து சின்னக் குருவிகள் பாடிடும்.
குதித்துக் குதித்து வெள்ளி கீழ்வானில் தாவிடும்;
வீட்டினுள் சேவலோ விடியலை வாழ்த்திடும்:
மெல்ல இருள் நழுவக் கீழ்த்திசை வெளுத்திடும்:
தொடுவானில் செவ்வண்ணத் தொட்டி உருண்டிடும்.
தோப்பு வயல்களெங்கும் பொன் மழை தூறிடும்:
கடமை மறந்திடாப் பரிதியோ கீழ்வானில்;
கரகர வெனச் சுற்றிச் சிறுநகை பூத்திடும். (காலை)

—கவிஞர் வாணிதாசனார்

குறிப்புரை

இப்பாடலை இயற்றிய கவிஞர் வாணிதாசனார் பல்லாண்டுகளாகப் புதுச்சேரி கல்வே கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர் ; தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள கடலூரைச் சார்ந்தவர்; மொழி, கலை, சமூகம், தொழில்பற்றி இனிய எளிய கவிதைகள் இயற்றுவதில் வல்லுநர். கவிஞர் பாரதிதாசனாரிடம் நீங்காத அன்புடையவர். பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், தமிழ் என்னும் மும்மொழிப் புலவர்.

கீழ்வான் - கிழக்கு வானம். விடியல் - விடியற்காலம். கீழ்த்திசை - கிழக்குத்திசை. செவ்வண்ணம் - செம்மையான நிறம். பரிதி - சூரியன். நகை - புன்முறுவல்.

வினாக்கள்

1. காலைக் காட்சியால் எவ்வாறு மனக்கவலை நீங்கும்?

2. விடியலில் வண்டு, குருவி, சேவல், சூரியன் - இவை என்னென்ன செய்யும்?

3. காலைக் காட்சிகள் யாவை?

V. நாடும் மொழியும்

1. எங்கள் தமிழ்

இனிமைத் தமிழ்மொழி எமது—எமக்
இன்பந் தரும்படி வாய்த்தநல் அமுது!
கனியைப் பிழிந்திட்ட சாறு—எங்கள்
கதியில் உயர்த்திட யாம்பெற்ற பேறு!
தனிமைச் சுவையுள்ள சொல்லை—எங்கள்
தமிழினும் வேறெங்கும் யாங்கண்ட தில்லை!
நனியுண்டு நனியுண்டு காதல்—தமிழ்
நாட்டினர் யாவர்க்குமே தமிழ் மீதில்—(இனிமைத்) 1

தமிழ் எங்கள் உயிர்என்ப தாலே—வெல்லுந்
தரமுண்டு தமிழருக் கிப்புவி மேலே.
தமிழெனில் எம்முயிர்ப் பொருளாம்—இன்பத்
தமிழ்குன்று மேல்தமிழ் நாடெங்கும் இருளாம்
தமிழுண்டு தமிழ்மக்க ளுண்டு—இன்பத்
தமிழுக்கு நாளும்செய் வோம் நல்ல தொண்டு.
தமிழென்று தோள்தட்டி ஆடு!—நல்ல
தமிழ்வெல்க வெல்க என்றேதினம் பாடு!

(இனிமைத்) 2

—பாரதிதாசனார்

2. தாய் நாட்டன்பு

திரைகடல் கடந்து சென்றவ னாயினும்
தன்னு டுற்ற தருணந் தன்னில்
என்னு டிதுவே என்பிறப் பிடமிதே
என்று தருக்கொடு இயம்பா தவனும்
உளனோ? உளனெனில் உணர்வீர் அவன்றன்
உயிருள னேனும் ஒருநடை பிணமே!
பொன்னும் பதவியும் புகழுடன் கலையும்
என்னுள னேனும் இழிந்தவ னவனே!
தன்னல மொன்றே தன்மையாக் கொண்டவன்
இசைவா ணர்களால் ஏத்தவும் பெறுஅன்!
வாழ்நா ளிற்றன் வண்புகழ் மாய்ந்து
'மண்ணில் பிறந்தான் மண்ணில் மாய்ந்தான்'
என்றே பலரும் இகழ்ச்சியே சொல்ல
இரங்குவா ரின்றி ஏத்துவா ரின்றிப்
புலவர் நாவிலும் பொருந்தா தொழிவனே!

— வித்துவான், தணிகை. உலகநாதன்

குறிப்புரை

'எங்கள் தமிழ்' என்னும் பாடற்பகுதி பாரதிதாசன் கவிதைகள் என்னும் நூலிலிருந்து தொகுக்கப் பெற்றது.

பாரதிதாசனார் தமிழ் நாட்டின் தலை சிறந்த புரட்சிக் கவிஞர்; புதுவையில் வாழ்கிறார். இவர் பாடல்கள் சீர் திருத்தக் கருத்துக்களுடன் இனிமையும் எளிமையும் உடையவை.

வித்துவான், தணிகை. உலகநாதன் அவர்கள் சென்னை ஹிந்து தியலாஜிகல் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றுபவர்; தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர் கல்லூரியிற் பயின்றவர். இப்பாடல் சர் வால்ட் ஸ்காட்டர்

என்னும் ஆங்கிலக் கவிஞர் எழுதிய பாடலின் மொழி பெயர்ப்பாகும்.

1. கதியில் - வாழ்வில். தனிமை - ஒப்பற்ற. நனி - மிகவும், (உரிச்சொல்) தரம் - திறமை. குன்றுமேல் - குறையுமாயின், தொண்டு - சேவை. வெல்க - வெற்றியுடன் வாழ்க.

2. திரைகடல் - அலைகளை வீசுகின்ற கடல். தருணம் - சமயம். தருக்கு - பெருமிதம். நடைபிணம் - நடக்கும் பிணம். பெறுஅன் - பெறமாட்டான், அளபெடை. மாய்ந்து—நீங்கி.

வினாக்கள்

1. தமிழ் மொழியின் உயர்வைக் குறித்துக் கவிஞர் என்னென்ன கூறுகிறார்?

2. தமிழ் மொழியை உயிராகப் போற்றுவதால் தமிழர் பெறும் நன்மை யாது?

3. தமிழ் மொழி குன்றுமாயின் தமிழ்நாடு அடையும் துன்பம் யாது?

4. நாம் தமிழ் மொழிக்கு என்ன செய்யவேண்டும்?

5. தாய்நாட்டுப் பற்றில்லாதவன் அடையும் தாழ்ச்சிகள் யாவை?

பயிற்சி

1. 'எங்கள் தமிழ்' முதற்பாடலிலிருந்து பண்புப் பெயருக்கு இரண்டு உதாரணங்களும், உரிச் சொல்லுக்கு ஒருதாரணமும் தருக.

2. வாய்த்த, உயர்ந்திட, வேறெங்கும், வாழ்நாளில், நடைபிணம்—இவற்றை நும் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக.

VI. பலவகைப் பாடல்கள்

நடராசனைப் பாடியது

நாட்டுக்கு ளாட்டுக்கு நாலுகா லேயாகின்
ஆட்டுக் கிரண்டுகால் ஆனாலும்—நாட்டமுள்ள
சீர்மேவு தில்லைச் சிவனே, இவ் வாட்டை விட்டுப்
போமோசொல் லாயப் புலி ? 1

—காளமேகப் புலவர்

வந்தி பெற்றாளோர் மகள்

காசொன்று மில்லாத கன்னிகையாள் கையில்வெண்
காசொன்று கொண்டு கடைநண்ணி—மாசின்றிப்
பந்திபந்தி யாயிருக்கும் பட்சணஞ்சேர்க் காராப்பூ
வந்திபெற் றாளோர் மகள். 2

—கவியரசர், அரங்க. வேங்கடாசலம் பிள்ளை

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சும் ;
மந்திசிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சும்.
கானவர்கள் விழிஎறிந்து வானவரை அழைப்பார் ;
கவனசித்தர் வந்துவந்து காயசித்தி விளைப்பார்.
தேனருவித் திரைஎழும்பி வானின்வழி ஒழுகும் ;
கூனல்இளம் பிறைமுடித்த வேணிஅலங் காரர் ;
குற்றாலத் திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே. 3

—திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர்

வீறு பெற்று நில்லடா !

வீறுபெற்று நில்லடா ! விதியை மீறிச் செல்லடா !
ஊறும்வீர சக்தியால் உலகைமுற்றும் வெல்லடா !
உச்சமான வானிலே உலாவுங் காற்றை மானவே
அச்சமற் றுலாவு வோம் அமுதவெண் ணிலாவிலே!
பனிமலர் குலுங்கிடும் பவளக் காலைபோலவே
கனிமுறுவல் பூத்துநம் கடமை செய்ய முந்துவோம்.
திருவுடன் உலகெலாம் செழித்திடப் பவனிசெல்.
பருவகாலம் போலவே பயன் பழுக்க வாழுவோம்!
பண்மலர்கள் சூட்டியே பரமனைக் கலந்துநாம்
கண்மலரி லேமனக் கருணைபொங்க வாழுவோம். 4

— சுத்தானந்த பாரதியார்

குறிப்புரை

1. காளமேகப் புலவர் கறுத்த மேகம் நிறைந்த மழையை விரைந்து பெய்வதுபோலக் குறைந்த நேரத்தில் விரைந்து பாடும் ஆற்றலுள்ளவராகையால் இப் பெயர் பெற்றார். இவர் நகைச்சுவை ததும்பக் கவிபாடுவதிலும், சிலேடைப் பொருளமைத்துக் கவிபாடுவதிலும் வல்லவர். இவரது காலம் 15-ஆம் நூற்றாண்டாகும்.

ஆட்டுக்கு - ஆடு என்னும் பிராணிக்கு ; நின் ஆட்டுக்கு - (நடராசப் பெருமானாகிய) உன் நடனத்துக்கு. ஆட்டு - ஆடல், நடனம். சீர் - சிறப்பு. மேவு - பொருந்திய, புலி-நடராசனின் நடனத்தைக் கண்டுகளிக்கும் புலிக்கால் முனிவர் (வியாக்கிரபாதர்.)

நடராசப் பெருமானாகிய உன்னை விட்டுப் புலிக்கால் முனிவர் நீங்கார் என்பது இதன் கருத்தாகும்.

'புலி ஆட்டை விட்டுப் போமோ ?' என்னும் சொல் நயம் குறிப்பிடத் தக்கது.

2. இச் செய்யுள் சிற்றுண்டி விடுதியொன்றில் தம் நண்பர் ஒருவர் விருப்பப்படிக் கவியரசர் பாடியது. கவியர சர் அரங்க. வேங்கடாசலம் பிள்ளை அவர்கள் பல்லாண்டு களாகத் திருவையாற்று அரசர் கல்லூரியிலும், கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியிலும் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்து பணியாற்றியவர். இவர் தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், அகநானூறு முதலிய சங்க நூல்களின் சீரிய உரையாசிரியர்.

காசு-குற்றம் (அழுகி என்றபடி). காரிகை - பெண், வெண்காசு - வெள்ளிப்பணம், நான்கணு. நண்ணி - அடைந்து. மாசின்றி - குற்றம் இல்லாத. பந்தி - வரிசை. வந்தி - மலடி. மலடிக்கு மக்கட் பேறு இல்லை. ஓர் மகள் காராப் பூவந்தி பெற்றாள் எனக் கூட்டுக. காராப்பூ வந்தி பெற்றாளோர் மகள் என்னும் சொல்நயம் ஈண்டு அறிந்து மகிழ்தற்குரியதாகும்.

3. இறைவனிடம் அன்புகொண்ட தலைவி ஒருத்தி யிடம் ஒரு குறத்தி சென்று குறி சொல்வதாகப் பாடப் பட்ட நூலுக்குக் குறவஞ்சி என்று பெயர். இந்நூல் நாடக வகையைச் சேர்ந்தது. இதன் ஆசிரியராகிய திரிகூட ராசப்ப கவிராயர் குற்றாலம் என்னும் ஊரைச் சார்ந்த மேலகரத்தில் பிறந்தவர். இவர் சைவவேளாள குலத்தினர். இவர் காலம் இற்றைக்கு 200 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டது.

இப் பாடல் குறத்தி தான் வாழும் மலைவளத்தைப் பற்றிக் கூறுவது.

மந்தி - பெண் குரங்கு. வான் - பெரிய. கவி - குரங்கு. கானவர் - வேடர், கவனசித்தர் - எங்கும் சஞ்ச ரிக்கும் சித்தர்கள். காயசித்தி - உடலைப் பல காலம் வாழ வைக்கும் ஒரு வித்தை. தேனருவி - ஓர் அருவியின் பெயர், குற்றாலத்தில் உள்ளது. பரி - குதிரை. கூனல் - வளைந்த, வேணி - சடாமுடி, வேணி அலங்காரர் - இச் சொற்றொடர் சிவபெருமானைக் குறிக்கும்.

4. சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள் இளமையிலேயே துறவறம் பூண்டு தமிழ்த் தொண்டாற்றி வருபவர். இவர் எளிய நடையில் பல இனிய தமிழ்க் காவிய நூல்களும் உரைநடை நூல்களும் இயற்றியுள்ளார். தமிழ், தெலுங்கு, வங்காளம், ஹிந்தி, ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு முதலிய பல மொழிகளிலும் அறிவு நிரம்பியவர்; பல்லாண்டுகள் அரவிந்தர் ஆசிரமத்தில் தங்கி அறப்பணி ஆற்றியவர்.

வீறு - பெருமிதம், உவகை-மகிழ்ச்சி. மான - போல. பனிமலர் - குளிர்ச்சி பொருந்திய மலர். திரு - செல்வம். பண் - இசைப் பாடல்.

வினாக்கள்

1. 'ஆட்டை விட்டுப் போமோசொல்லா யப்புலி?'— இவ் வாக்கியத்தின் பொருளை நன்கு விளக்குக.
2. வந்தி மகள் பெற்ற தெப்படி? விளக்குக.
3. திருக்குற்றால மலையின் காட்சிகள் யாவை?
4. சுத்தானந்த பாரதியார் வீரவுரைகள் யாவை?

பயிற்சி

1. நாலுகால், நாட்டமுள்ள, தேனெடுத்து, சிற்றில், செழுங்குரங்கு—இவற்றைப் பதம் பிரித்துக் காட்டுக.
2. நண்ணி, உச்சமான, செழித்திட, அச்சமற்று— இவற்றை நும் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக.
3. பல்வகைப் பாடற் பகுதியினின்று பெயரெச்சம், வினையெச்சம் - வினைமுற்றுகட்கு உதாரணங்கள் எடுத்துக் காட்டுக.

உரைநடைப் பகுதி

1. தித்திக்கும் முத்தமிழ்

உலகில் வழங்கும் தொன் மொழிகளுள் நம் தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழி தலை சிறந்தது. மிகப் பழங் காலத்திருந்தே இலக்கண இலக்கிய வளம் படைத்து இலங்குவது தமிழ் மொழியே. தமிழ் மொழி வழங்கும் தென்னாடு தெய்வத் திருநாடு என்று பலராலும் போற் றப்படுகிறது. தமிழுடன் பிறந்த தொன் மொழிகள் பலப்பல. அவற்றில் சில இந்நாளில் பேச்சு வழக்கற்று எழுத்து வழக்காகவே காணப்படுகின்றன. நம் தமிழ் மொழியோ தோன்றிய காலத்திலிருந்தே தன் இள மைத் தன்மை குன்றாமல் கன்னித் தமிழாகவே காட்சி அளிக்கிறது. இவ் வினிய மொழியைத் தாய் மொழி யாக நாம் பெற்ற பேறே பேறு! தமிழ் என்னும் சொல் லுக்கு இனிமை என்றும் ஒரு பொருள் உண்டு.

ஒரு காலத்தில் நம் தமிழ்மொழி இமயம் முதல் குமரிவரை பரவி வழங்கி வந்தது. பிற்காலத்தே தமிழி னின்று கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளு என் னும் பல வேறு மொழிகள் தோன்றலாயின. இம்மொழி களில் உள்ள பற்பல சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களுடன் தொடர்புள்ளமையை அறியின், இவ் வுண்மையை நன்கு தெரிந்து கொள்ளலாம். தமிழ் மொழி பிற மொழிகளில் இல்லாத சில தனிச் சிறப்புகளையும் உடையதாகும். நம் நாட்டில் வழங்கும் பிறமொழிகளில் ழ, ற, ன என்னும் ஒலிகள் கிடையா. ஆனால் தமிழ் மொழிக்கே இவ்வெழுத்து ஒலிகள் சிறப்பாக உரியவை.

தமிழ்மொழி பண்டைக்காலத்திலிருந்தே இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முப்பெரும் பகுதிகளை உடையது. "சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா" என்னும் தொடரில் சங்கத் தமிழ் என்பது இம் முத்தமிழையே குறிக்கும். பண்டைக் காலத்திலேயே இம் முப்பெரும் பிரிவிலும் சீரிய இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் மலிந்திருந்தன. அக் காலத்திலேயே தமிழ் வேந்தர்களும் வள்ளல்களும் முத்தமிழ்வல்ல புலவர்களைப் பாராட்டிப் பரிசுகள் நல்கி ஆதரித்தார்கள்.

தமிழர்கள்யாவரிடையேயும் பொதுவாக இயங்கும் உரைநடையும் செய்யுளும் இயற்றமிழாகும். இயற்றமிழ் இலக்கணம் இலக்கியம் என இருவகைப்படும். நம் அருமைத் தமிழ்மொழியில் பண்டைக் காலத்திலிருந்தே நூற்றுக் கணக்கான இயற்றமிழ் நூல்கள் தோன்றலாயின. அகத்தியமும், தொல்காப்பியமும் மிகப் பழைய இலக்கண நூல்களாகும். பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்னும் சங்கநூல்கள் இலக்கியங்களில் முதன்மையாக வைத்து எண்ணக் கூடியவை. சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்பன ஐம் பெருங் காப்பியங்களாகும். இவற்றுள் வளையாபதி, குண்டலகேசி என்னும் இரு நூல்களும் தற்காலத்தே முழுமையுமாகக் கிடைப்பதில்லை. இடைக் காலத்தில் மேலும் பல சிறந்த காவிய நூல்கள் தோன்றலாயின. கம்பர், ஒட்டக் கூத்தர், புகழேந்திப் புலவர், வில்லி புத்தூர் ஆழ்வார் முதலியவர்கள் இராமாயணம், நள வெண்பா, பாரதம் போன்ற நூல்களை இயற்றியருளியுள்ளனர். மேலும் அவ்வப்போது தோன்றிய புலவர்கள்

பற்பல தல புராணங்களும் பிரபந்தங்களும் பாடியுள்ளனர். நன்னூல், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தண்டி அலங்காரம் முதலிய இலக்கண நூல்களும் பற்பல உரைநடை நூல்களும் பிற்காலத்தே தோன்றலாயின.

இனி, இசைத் தமிழ் என்பது பண்ணும், தாளமும், பூட்டும் கூடி இயங்கும் இலக்கண நூல்களும் இலக்கிய நூல்களுமாகும். கீர்த்தனைகள், வரிப் பாட்டுகள், சிந்து, ஆனந்தக் களிப்பு, கும்மி, தாலாட்டு முதலியனவும் இவ்விசைத் தமிழின் பாற்படும். முற்காலத்தே பெருநாரை, பெருங் குருகு, இசை நுணுக்கம், பஞ்ச பாரதியம், பஞ்ச மரபு, தாள சமுத்திரம் முதலிய இசை நூல்கள் இருந்தன. இடைக்காலத்தில் தேவாரம் திருப்புகழ், கந்த புராணக் கீர்த்தனை, பெரிய புராணக் கீர்த்தனை முதலிய இசைத் தமிழ் நூல்கள் தோன்றின. தற்காலத்திலேயும் அறிஞர்கள் பலர் இசை நூல்கள் எழுதியுள்ளனர். தமிழ் மொழியில் இயற்றமிழும் இசைத் தமிழும் மிக இன்றியமையாதனவாகும்.

இசையில் **பண்** என்றும் **திறன்** என்றும் இருவகை உண்டு. பண் ஏழு நரம்புகள் கொண்டது. அவற்றைத் தமிழர் குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என வழங்குவர். தற்காலத்தே ச, ரி, க, ம, ப, த, நி, என வழங்கும் எழுத்துக்களைப் போலவே பண்டைத் தமிழர் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்னும் ஏழு நெடிலையும் ஏழு நரம்புகளாகக் கொண்டனர்.

பண்களில் குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐந்தும் **பெரும் பண்கள்** எனப்படும்.

காலை, மாலை, நடுப்பகல், இரவு என்னும் தனித்தனிக் காலங்களில் பாடுவதற்கேற்ற தனித்தனி பண்களும் உண்டு. பண்டைக்காலத்தில் இசைக்கருவிகள், தோல் கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக் கருவி, கஞ்சக் கருவி என நால்வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அக் காலத்தே இசை பாடுவதையே தொழிலாகக் கொண்ட **பெரும்பாணர், சிறுபாணர்** என்னும் இனத்தவரும் இருந்தனர். பாடலோடு கூத்து ஆடும் **பொருநர்** என்னும் இனத் தவரும் இருந்தனர். இவர்களில் ஆடவர் பொருநர் என்றும், பெண்கள் **பாடினி, விறலி** என்றும் அழைக் கப்பட்டனர். இவர்கள் பேரரசர்களாலும் குறுநில மன் னர்களாலும் பெரிதும் போற்றப்பட்டனர்.

நாடகத் தமிழ் என்பது இயற்றமிழும் இசைத் தமி ழும் போலல்லாமல் கற்றுரே அன்றிக் கல்லாதவரும் அறிந்து கொள்ளும்வண்ணம் மெய்ப்பாடு தோன்ற நடித்துக் காட்டப்படுவதாகும். எனவே நாடகத் தமிழ் ஒரு தனிச் சுவை உடையதாகும். உலகவியல்பை உள்ளபடியே புனைந்து காட்டும் கண்ணுடியே நாடக மாகும். இயற்றமிழும் இசைத்தமிழும் சேர்ந்தே நாட கத் தமிழ் ஆகின்றது. இயற்றமிழும் இசைத் தமிழும் நமக்குக் கேள்வியின்பம் மட்டுமே பயக்கின்றன. ஆனால் நாடகத் தமிழோ கேள்வியின்பத்துடன் காட்சி யின்பமும் தருகிறது. இதனாலேயே மக்கள் நாடகத் தையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர்.

நாடகத் தமிழ் **வேத்தியல், பொது இயல்** என் னும் இருவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு அரசர்களாலும் வள்ளல்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்டது. சங்கப் புலவர் கள் இயற்றிய பரதம், முறுவல், சயந்தம், குணநூல்

செயிற்றியம், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் நூல் முதலிய அரும்பெரும் நூல்கள் பண்டைக் காலத்தே நாடகத் தமிழ் நூல்களாக விளங்கின. இக்காலத்தே அவை கிடைக்கவில்லை. 'நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம்' என்று பாரதியாரால் பாராட்டப்பட்ட சிலப்பதிகாரம் என்னும் நூலே இக்காலத்தே சிறந்த நாடகக் காப்பிய மாக விளங்குகின்றது. இது முத்தமிழ்ச் சுவையும் விரவிய நூலென்று கூறலாம். மேலும் பிற்காலத்து எழுந்த இராம நாடகம், மீனாட்சியம்மை குறம், குற்றாலக் குறவஞ்சி முதலிய நூல்களும் இனிய நாடகத் தமிழ் நூல்களாக விளங்குகின்றன.

இங்ஙனம் நம் முன்னோர்கள் முத்தமிழ் மொழியி லும் முன்னேற்றம் கண்டு இன்ப வாழ்வு நடாத்தினர். நம் தமிழ்மொழி வளர்வதற்கு இக்காலத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் மூன்று துறையிலும் பற்பல புது நூல்கள் இயற்றுவதற்கு முன் வரவேண்டும். அரசியலாரும் அதற்கு ஆக்கம் புரியவேண்டும். பொது மக்களும் ஆர்வம் காட்டவேண்டும். மாணவர்கள் இளமையி லிருந்தே தாய்மொழியில் தளரா ஊக்கமுடன் இருந்து கற்பாராயின் அவர்களால் பிற்காலத்தில் மொழியும் வளரும், நாடும் முன்னேறும்.

பயிற்சி

பொருளறிக:

தொன்மொழி	கன்னித்தமிழ்	குறுநிலமன்னர்
தலைசிறந்தது	பேறு	வேத்தியல்
இலங்குவது	நல்கி	
ஆக்கம்	பாணர்	

விடை கூறுக:

1. தமிழ் மொழி மிகவும் தொன்மையானது என்பதை எவ்வாறு அறியலாம்?

2. தமிழ் மொழியின் சிறப்பு யாது?

3. இயற்றமிழ் என்றால் என்ன? உதாரணங்கள் கூறுக.

4. இசைத் தமிழின் இலக்கணம் யாது? மறைந்து போன தமிழிசை நூல்கள் யாவை?

5. பண் எத்தனை நரம்புகளைக் கொண்டது? அவை எவை?

6. பண்டைத் தமிழர் எவ்வெழுத்துக்களை ஏழு நரம்புகளாகக் கொண்டனர்?

7. பெரும் பண்கள் யாவை?

8. முத்தமிழில் எத்தமிழ் மிகச் சிறப்புடையது? ஏப்படி?

9. பண்டைக்கால நாடக நூல்கள் யாவை?

இலக்கணம்:

1. அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் இவ் வுயிரெழுத்துக்களில் குறுகிய ஓசையுடையவை எவை? நீண்ட ஓசை உடையவை எவை?

(i) அ, இ, உ, எ, ஒ—இவ்வைந்தும் குறுகிய வோசை உடையவை. இவை குற்றெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

(ii) ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ—இவ் வேழும் நீண்ட ஓசை உடையவை. இவை நெட்டெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

(iii) மெய்யெழுத்துக்கள் இவ் வுயிரெழுத்துக்களுடன் சேர்ந்து உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்தும் உயிர்மெய் நெட்டெழுத்தும் தோன்றுகின்றன.

2. க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்—இவை பதினெட்டும் மெய்யெழுத்துக்கள்.

இவற்றில் வலிய வோசை உடையனவும், மெல்லியவோசை உடையனவும், இடைப்பட்ட வோசை உடையனவும் என மூவகை எழுத்துக்கள் இருப்பதைக் காணலாம்.

(i) க், ச், ட், த், ப், ற் — இவை ஆறும் வல்லோசையுடையவை வல்லெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

(ii) ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் — இவை ஆறும் மெல்லோசையுடையவை; மெல்லெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

(iii) ய், ர், ல், வ், ழ், ள் — இவை ஆறும் இடைத்தரமான ஓசை உடையவை. இவை இடையெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

இம் மூவகை மெய்யெழுத்துக்களும் உயிரெழுத்துக்களுடன் சேர்ந்து உயிர்மெய் வல்லெழுத்தும், உயிர்மெய் மெல்லெழுத்தும், உயிர்மெய் இடையெழுத்தும் தோன்றுகின்றன.

3. இப் பாடத்தின் இறுதிப் பாராவிலுள்ள குறில், நெடில், வலி, மெலி, இடையெழுத்துக்களைத் தனித்தனியே எடுத்து எழுது.

2. எவரெஸ்டு வீரன்

" மன்னும் இமயமலை யெங்கள் மலையே
மாநில மீதுஅது போல் பிறிதிலையே."

என்று பாரதியார் விறுடன் பாராட்டிப் பாடிய பெருமை உடையது இமயமலையாகும். இதனை அக் கவிஞரே **வெள்ளிப் பனி மலை** என்று அழகுபடக் கூறுவர். இம் மலை 'அளக்கல் ஆகா அளவும், துளக்கல் ஆகாநிலையும் தோற்றமும்' ஏற இயலா உயரமும் படைத்தது. இம் மலையைக் குறித்துப் புலவர் வள்ளல் நமச்சிவாய முதலியார் அவர்கள்,

"பொன்னின் கோட்டது புனிதவெண் கோட்டது புரைதீர்
மன்னும் மானச வாவியும் உடையது வரைப்பில்
துன்னும் ஆனினம் மானினம் முதலிய துலங்கப்
பன்னு சீரது பேரது பனிவரை இமயம் "

என்று பாடியுள்ளார். செந்தமிழ்ப் புலவர்களில் ஒருவர் "தென் குமரி **வட பெருங்கல்,**" என்று கூறித் தெற்கே குமரியையும் வடக்கே பெரியமலையாகிய இமயமலையையும் குறிப்பிடுகின்றார். இமயமலைத்தொடர் ஏறக்குறைய ஆயிரத்து ஐந்நூறு மைல் நீள முடையது. இதன் கொடுமுடிகள் பல உண்டு. அவற்றுள் **தவளகிரி, காஞ்சனசிருங்கம், எவரெஸ்டு** என்பன உலகப் புகழ் பெற்றவை. இவற்றுள் எவரெஸ்டு சிகரமே இப் பனி மலையின் மிக உன்னதமான சிகரமாகும். எவ ரெஸ்டு சிகரத்தை எட்டிப் பிடிப்பதற்காக இதுகாறும் பலர் முயற்சி செய்தனர். அவருள் பெரும்பாலோர் அரை வெற்றியே கண்டு குறை மனத்துடன் திரும்பி னர். சிலர் தங்கள் ஆவியையே இழந்தனர். வெற்றி

இட்டும் சமயத்தில் திடீரென ஏற்பட்ட பனிக்காற்றினல் இறந்தவர்கள் பலராவர்.

எவரெஸ்டு சிகரம் 29002 அடியாகும். இத்துணை உயர்ந்த மலை உச்சியைக் காண்பது எளிதான செயலா? இங்கே 25,000 அடிக்கு மேலே செல்லுவோர் பிராண வாயுக் கருவியின்றிச் செல்ல முடியாது. இங்குக் காணும் கடும் குளிரும் கொடும்பனியும்பிரயாணிகளின்

இரத்தம் உறையும்படி செய்யும். அவர்களின் உறுப்புக் கள் மரக் கட்டையைப் போல விறைத்து விடும். தண் ணீர் நொடிப் பொழுதில் பனிக்கட்டியாகி விடும். இங்கு நடப்பவர் பனிக் கட்டியில் சிறிது சறுக்கிஞலும் ஆழ்ந்த பள்ளங்களில் வீழ்ந்து சிதறுண்டுபோக நேரும்.

இடையில் உள்ள துன்பங்களைக் கவனியாமல் எவரெஸ்டு உச்சியை எங்ஙனமேனும் காணவேண்டும் என்ற ஆர்வம் பல அறிஞர்கட்கு உண்டாயிற்று. முதன் முதலாக 1921-ஆம் ஆண்டில் எவரெஸ்டு சிகரத்தின் உச்சியை அடையவேண்டும் என்னும் முயற்சி துவக்கப்பட்டது. அவ்வமயம் **கர்னல் ஹாவர்டுபெரி**

தலைமையில் புறப்பட்ட பிரிட்டிஷ் குழுவினரால் 23,000 அடி உயரம்தான் ஏற முடிந்தது. அடுத்த ஆண்டில் புறப்பட்ட பிரிட்டிஷ் குழுவினர், 27,000 அடி உயரம் வரை ஏறி அதற்கப்பால் செல்ல இயலாமல் திரும்பினர். 1924-இல் புறப்பட்ட பிரிட்டிஷ் குழுவினரைச் சேர்ந்த **நார்ட்டன், சமர்வெல்** என்னும் இருவரும் 28,100 அடிக்குமேல் போக முடியாமல் வருந்தினர். அதே ஆண்டில் 28,300 அடிக்கு மேல் ஏறிச் சென்ற **மல்லாரி, இர்வின்** என்னும் இருவரையும் கருமேகங்கள் சூழ்ந்து கொண்டன. அவர்கள் அவ்விடத்திலேயே இறந்திருக்கக் கூடும். இம் முயற்சிக்குப் பின்னர் இரு பிரிட்டிஷ் குழுவினரும் ஸ்விட்ஸர்லாந்துக் குழுவினரும் முயன்றனர். அவர்கள் முயற்சியும் வெற்றிபெற முடியவில்லை. வெற்றி பெறுவதற்குரிய விளக்கங்களை மட்டும் அவர்கள் கொடுத்துச் சென்றனர்.

ஆனால், அடுத்து முயன்றால் ஆகாதது என்ன இருக்கிறது? முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார் அன்றோ? சென்ற 1953-ஆம் ஆண்டு மே மாத இறுதியில் பிரிட்டிஷ் குழுவினர் அடைந்த எவரெஸ்டு வெற்றி உலக வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கும் தன்மையைப் பெற்றுவிட்டது. அக் குழுவினரின் தலைவர் **கர்னல் ஹண்ட்** என்பவர். அக்குழுவினருள் எவரெஸ்டு சிகரத்தில் ஏறியவர் **டென்சிங், ஹில்லாரி** என்னும் இரு வீரர்களாவர்.

இவ்விருவரில் **டென்சிங்** என்பவர் நம் நாட்டவர் என்பதை அறிந்து நம் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சிக் கடலில் திளைத்தனர். வழிபோக்கர்களுக்

குப் பணியாளராக இருந்த டென்சிங் இன்று உலகம் புகழும் உயர்ந்த வீரராகக் காணப்படுகிறார். அவருடைய தளராத முயற்சியும், அஞ்சாத நெஞ்சமும், புதுமை காணும் ஆர்வமுமே, அவரது உலகப் புகழுக்குக் காரணமாகும். டென்சிங் வாழ்க்கை, பயங்கரமும் அற்புத நிகழ்ச்சிகளும் நிறைந்த வரலாறாகும். அவர் நேப்பாள தேசத்தில் பிறந்தாராயினும் 1933-இல் இந்தியாவுக்கு வந்து இங்கேயே குடியேறி விட்டார்.

டென்சிங்கின் முழுப் பெயர் **டென்சிங் நார்க்கே** என்பதாகும். தற்காலத்தே டென்சிங் குடும்பத்தினர் மேற்கு வங்கத்தைச் சேர்ந்த **டார்ஜிலிங்** மாவட்டத்தில் **டூன்ஸஅங்** என்னும் கிராமத்தில் வசிக்கின்றனர். டென்சிங் சின்னஞ் சிறுவனாக இருந்த போதே மலைகளின் தோற்றத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைவார். பனிக் குன்றுகளைப் பார்த்துப் பரவசப்படுவார். அக்குன்றுகளின மேல் ஏறி அங்கும் இங்குமாக ஓடி ஆடுவார். என்றாவது ஒரு நாள் எவரெஸ்டின் மேல் ஏற வேண்டுமென்று அவர் விரும்பி இருந்தார்.

டென்சிங் இளைஞராக இருந்த சமயம் ஒருநாள் பெற்றோரிடம் சொல்லாமல் வீட்டைவிட்டு வெளியே ஓடி விட்டார். ஓடியவர் சிக்கிம்மிலுள்ள உயர்ந்த இமாலய சிகரம் ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்கச் சென்ற மலையேறும் கோஷ்டியில் ஒரு சாதாரண கூலியாளாகச் சேர்ந்தார். அச் சமயத்தில் ஓர் அழகிய டார்ஜிலிங் பெண்மணியை மணம் புரிந்து கொண்டார்.

மலை ஏறுபவர்களின் பொதிகளைச் சுமந்து செல்லல், அவர்களுக்கு உணவு சமைத்தல், அவர்கள் சாப்பிடும் தட்டுகளைக் கழுவுதல், கூடாரங்களை அடித்தல்

போன்ற சாதாரண வேலைகளையே அவர் செய்து வந்தார். அவற்றை அவர் இழிந்த தொழிலாகக் கருதாமல் உற்சாகமாகப் புரிந்துவந்தார். மலை ஏறுபவர்களுடன் அவர் அடிக்கடிச் சென்று பல சிகரங்களைக் கண்டார். மலையேறும் தந்திரங்கள் பலவும் அவர் அறிந்து கொண்டார். இளமைப் பருவத்துப் பயிற்சியே அவரை எவரெஸ்டின் உச்சியிற் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தது.

டென்சிங் பள்ளிக்கூடத்தில் பயிலாதவர். அனுபவ அறிவினாலேயே அவர் மலையேறும் வழிகளைக் குறைவின்றி அறிந்து பிரிட்டிஷ் குழுவினருக்கே வழிகாட்டியாக இருந்தார். 1935-ஆம் ஆண்டில் எவரெஸ்டு சிகரத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக நடைபெற்ற முயற்சியில் மலையேறுவதில் உலகப் புகழ் வாய்ந்த **எரிக் ஷிப்டன்** என்ற வெள்ளையருடன் டென்சிங் ஏற்கனவே 24,000 அடிவரை ஏறியுள்ளார். இந்த முயற்சி ஆறுமாதமாக நடந்தது. அவர்கள் சிக்கிம் வழியாகச் சென்று 20,000 அடி உயரத்தில் **வில்ஸன் பனிக் குன்றைக்** கண்டார்கள். 1950-இல் டென்சிங் தன்னுடைய பழைய நண்பர் **தில்மேன்** என்பவருடன் நேபாளத்துக்குச் சென்று **லாங்டன்** சிகரத்தைக் கண்டு பிடிக்க முயன்றார். அம் முயற்சியில் அவர் தோல்வியே அடைந்தார். பின்பொரு சமயம் ஏழாவது கூர்க்க படையைச் சேர்ந்த **கேப்டன் தாங்க்லு**, **கிரேஷ்** ஆகியோருடன் **நங்காபால்பாட்** சிகரத்தைக் கண்டு பிடிக்க முயன்றார். ஆனால் எதிர்பாராதவண்ணம் டென்சிங், மலை ஏறிக்கொண்டிருக்கும் போது இவ்விரு நண்பர்களும் இறந்து விட்டனர்.

ஆயினும் நம் டென்சிங் அவர்கள் மனத்தளர்ச்சி யடைய வில்லை. தோல்விகளே அவர்தம் வெற்றிக்குப் படிக்கட்டுகளாக உதவின. அச் சிகரத்தைக் கண்டு பிடிக்க மீண்டும் மீண்டும் முயற்சி செய்து வந்தார். ஒரு சமயம் **டிப்ளக்ஸ்** என்னும் பிரெஞ்சுக்காரர் **நந்தாதேவி** என்னும் சிகரத்தைக் கண்டு பிடிக்க முயன்ருர். அவருக்குத் துணையாக டென்சிங்கும் உடன் சென்ருர். ஆனுல் அம் முயற்சியில் **டிப்ளக்ஸ்** இறந்தார். 1952-ஆம் ஆண்டின் கோடை காலந்தான் டென்சிங் வாழ்க்கையில் நடந்த அற்புத நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பதாகும்: அம் முயற்சியில் அவர் ஸ்விட்ஸர்லாந்துக் குழுவின் தலைவரான **ரைமண்ட் லாம்பர்ட்** என்பவருடன் மலையேறினுர். பிராணவாயு சாதன மில்லாமலேயே இருவரும் இருபத்தெட்டாயிரத்து இருநூற்றுப்பத்து அடி வரை ஏறினுர்கள். அதற்கு மேல் அவர்களால் ஏற முடியவில்லை. எனினும் முன்னர் முயற்சி செய்தவர்களை விட இவ்விருவரும் அதிக உயரத்தில் சென்ருர்கள்

என்னும் பெருமை கிடைத்தது. 1953 மே மாத இறுதியில் திண்ணிய உள்ளம் படைத்த டென்சிங் பிரிட்டிஷ் குழுவினருடன் சென்று எவரெஸ்டு முடியில் இந்தியக் கொடியை நாட்டினர். இன்று டென்சிங் புகழ் உலகின் மூலை முடுக்குகளெல்லாம் பரவி விட்டது. உலகமக்கள் அவரைப் **பனிமலைப்புலி** என்று போற்றுகின்றனர். அவருடைய விடாமுயற்சியை மிகவும் பாராட்டுகின்றனர். எவரெஸ்டு என்னும் பெயரையே மாற்றி டென்சிங் சிகரம் என்று பெயர் கொடுக்கவேண்டும் எனப் பலர் கூறுகிறார்கள். முதலில், 1841-ஆம் ஆண்டில், இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் சர்வேயர் ஜெனரலாக இருந்த சர் ஜார்ஜ் எவரெஸ்டு என்ற பிரமுகர் இமய மலையில் உள்ள மகோன்னதமான சிகரத்தின் உயரம் 29, 141 அடி என்று கணக்கிட்டுக் கூறினர். அதிலிருந்துதான் அந்தச் சிகரத்துக்கு எவரெஸ்டு என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று.

டென்சிங் புத்த சமயத்தைச் சார்ந்தவர். அவர் புகை பிடிக்கமாட்டார்; மது அருந்தமாட்டார். காபி என்ருல் அவருக்கு உயிர். டென்சிங்கின் மனைவி பெயர் ஆங்லஹ்மு. அவருக்கு இரு பெண்கள் இருக்கிருர்கள். பெம்பெம் என்பது மூத்தவளின் பெயர். நிமா என்பது இளையவளின் பெயர். அவருக்கு நாய் வளர்ப்பதில் விருப்பம் அதிகம். திபெத்திலிருந்து கொண்டுவந்த நாய் ஒன்று இன்னும் செல்வமாக அவருடன் வளர்ந்து வருகிறது. எவரெஸ்டு வீரர்களை இந்திய அரசாங்கத்தார் தகுந்தபடி பாராட்டினர். வேறு பல நாட்டினரும் பாராட்டுக்கள் வழங்கினர். டென்சிங்கிற்கு இமயத்தின் உருவமமைந்த தங்கப் பதக்கம் ஒன்று ஜனதிபதி

இராஜேந்திர பிரஸாத் அவர்களால் வழங்கப் பெற்றது. எத்துணைத் துன்பம் வந்தாலும் மனந் தளராமல் முயல்பவர் இறுதியில் வெற்றியே பெறுவர் என்பதற்கு டென்சிங் வாழ்க்கை ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது.

பயிற்சி

பொருளறிக:

மன்னும்	கோடு	குழுவினர்
வீறுடன்	பன்னும்	வாய்ந்த
துளக்கல்	கொடுமுடி	இறுதியில்
வாவி	விறைத்துவிடும்	எத்துணை

சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக:

படைத்தது, இதுகாறும், திணறி, எங்ஙனமேனும், இறுதியில், வழங்கலாயிற்று.

விடை கூறுக:

1. இமயத்தின் பெருமைகள் யாவை?
2. இமய மலையில் உள்ள மிகவுயர்ந்த சிகரங்கள் யாவை?
3. எவரெஸ்டு மீது ஏறுபவர் அடையும் இடையூறுகள் யாவை?
4. எவரெஸ்டின் உச்சியைக் காண முயன்ற அறிஞர்கள் யாவர்? அவர்கள் அடைந்த பயன்கள் யாவை?
5. டென்சிங் என்பவர் யாவர்? அவர் இளமையிலேயே மலையேறும் முயற்சியுடையராயிருந்தார் என்பதற்குச் சான்றுகள் தருக.

6. டென்சிங் எவரெஸ்டு முயற்சிகளைப் பற்றி விளக்குக.

7. எவரெஸ்டு வெற்றியினால் டென்சிங் அடைந்த சிறப்புக்கள் யாவை?

இலக்கணம் :

1. (i) ஓடித்தான்—இஃது ஒருவினைச் சொல். இதில் ஓடி என்பது பகுதி—இச் சொல்லில் உள்ள தொழில் ஓடித்தல். இத்தொழிலைச் செய்தது யார்? அவன்—ஆண் பால். ஆண்பால் என்பதனை எவ்வாறு அறிகிறோம். ஓடித்தான் என்னும் சொல்லில் இறுதியில் உள்ள ஆன் என்னும் எழுத்துக்களால் அறிகிறோம். இவ்வாறு தொழில் செய்த பொருளை அறிவிப்பது பகுதி ஆகும். ஆன் என்பது ஆண் பால் வினைமுற்று விகுதி.

(ii) ஓடித்தான் என்னும் சொல்லில் மேற்கூறிய வண்ணமே ஆராயின் ஆள் என்பது பெண்பால் வினை முற்று விகுதியாகும்.

(iii) ஏறினர் என்பதில் அர் பலர்பால் வினைமுற்று விகுதியாகும்.

(iv) உறைந்தன என்பதில் அ என்பது பலவின் பால் விகுதியாகும்.

(v) உறைந்தது என்பதில் து என்பது ஒன்றன் பால் வினைமுற்று விகுதியாகும்.

இங்ஙனம் வினைச் சொல்லில் விகுதி தொழில் செய்யும் கருத்தாவைக் காட்டும்; பகுதி தொழிலை உணர்த்தும்.

2. கூறினான், உண்டாயிற்று, இருந்தார், சேர்த்தது, இறந்தனர்—இவற்றின் பகுதி விகுதிகளை எடுத்துக் கூறுக.

3. இத்துணை உயர்ந்த மலையின் உச்சியைக் காண்பது எளிதான செயலா?—இது வினா வாக்கியம். இதனைச் செய்தி வாக்கியமாக மாற்றி எழுதுக.

3. 'தமிழ் ஞாயிறு'

'தமிழ் ஞாயிறு' என்னும் இச் சிறப்புப் பெயர் தமிழ்த் தென்றலாக விளங்கிய திரு. வி. கலியாணசுந்தர ஞரால் ஆசிரியர் திரு. **கோ. வடிவேல் செட்டியார்** அவர்களுக்கு வழங்கப்பெற்றது. தமிழ் அறிஞர் உல கத்தில், செட்டியார் அவர்களின் திருப்பெயர் என்றும் மறையாத மணிவிளக்காகும். தம் வாழ்நாள் முழுமை

யும் தமிழ்ப் பணிக்கே ஒப்படைத்தவர் வடிவேலர் ஆவர். சென்னையில் புகழ்வாய்ந்த இந்து தியலாஜிகல் உயர்நிலைப் பள்ளியில் முப்பத்தேழு ஆண்டுகளாகத் தமிழாசிரியராய்த் தொடர்ந்து பணியாற்றிய அறிஞர் செட்டியார் அவர்களே யாவார்கள். வெறும் ஆசிரியராக மட்டும் இராமல் அவர் சென்னை வேதாந்த சங்கத்தினை

நிறுவிச் சொற்பொழிவுகள் புரிதல், தமிழ்ப்பாட நூல்கள் இயற்றுதல், உரை நூலாக்குதல், வடமொழியி லிருந்து பல நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தல், கைம்மாறு கருதாமல் மாணவர்கட்குத் தனியே தமிழ்ப் பாடங் கற்பித்தல் முதலிய அறிய பணிகளை ஆற்றி வந்தார்.

ஆசிரியர் கோ. வடிவேல் செட்டியார் அவர்கள் 1863-ஆம் ஆண்டு சென்னையிலுள்ள கோமளேஸ்வரன் பேட்டையில் தோன்றினார். அவருடைய பெற்றோர் சுப்பராய செட்டியாரும் தனகோடி அம்மையாரும் ஆவர். அவர் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து ஐந்தாம் அகவையில் கல்வி கற்கத் தொடங்கினார். அவர் தம் பத்தாவது வயது வரை திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில்தான் பயின்றார். பின்னர் பதினோராம் வயதுமுதல் இருபத்தாறுவது வயதுவரை தம் குலத்தொழிலாகிய வாணிபத்தில் ஈடுபட்டார். பலசரக்கு மளிகை வைத்து, 'கொள்வதும் மிகை கொளாது. கொடுப்பதும் குறைகொடாது' சீரிய முறையில் வாணிபம் நடத்தி வந்தார்.

செட்டியாரவர்களுக்குத் தக்க பருவத்தில் திருமணம் நடைபெற்றது. பூங்காவனம் என்னும் மங்கை நல்லாள் அவர்தம் வாழ்க்கைத் துணைவியாக விளங்கினார். இருவர்தம் இல்லறத்தின் பயனாக நான்கு பெண்மணிகளும், ஓர் ஆண்மகனும் தோன்றினார். ஆசிரியர் அவர்களின் திருமகனார் உயர்திரு கோ. வ. முத்துக்குமார சுவாமிச் செட்டியார் இன்று சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி வருகின்றார்.

செட்டியார் அவர்களுக்கு, வாழ்நாளின் பிந்திய நாட்களிலேயே செந்தமிழ் கற்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் தோன்றியது. அவர்தம் இருபத்தேழாம் வயதில் இராமானுச நாயக்கர் என்னும் பெரும் புலவரிடம் தமிழ் பயிலத் தொடங்கினர். அவர்பால் ஏழு ஆண்டுகள் பயின்றார். பின்னர் மகா வித்துவான் இராமசாமி நாயுடு, மயிலை. சண்முகம் பிள்ளை முதலிய பேரறிஞர்களுடன் பழகித் தமது தமிழறிவை வளப்படுத்திக் கொண்டார். இரத்தின செட்டியார் என்னும் பெரியாருடன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பழகி வேதாந்த சாத்திரத்தை நன்குணர்ந்தார். தருக்க சாத்திரத்திலும் தகுந்த பயிற்சி பெற்றார்.

இங்ஙனம் விடாமுயற்சியால் விற்பன்னராகிய பெரியார் முற்கூறிய உயர்நிலைப்பள்ளியில் 1896-ஆம் ஆண்டு முதல் 1933-ஆம் ஆண்டுவரை தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினர். அவர்தம் நெடுங்கால உண்மைத் தொண்டை பாராட்டிய பள்ளித் தலைவர்கள் அவர் ஓய்வுபெற்ற பின்னரும் உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து உதவிபுரிந்தனர்.

அவர் 1896-ஆம் ஆண்டு முதல் சென்னையில் குறிப்பிட்ட பல இடங்களில் இலக்கிய இலக்கண தருக்க வேதாந்த பாடங்களைப் பலருக்குக் கற்பித்து வந்தார். அவரிடம் படித்த மாணவர் பலராவர். அவர்களில் பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனுட்சிசுந்தரனரும், புலவர். ச. கந்தசாமி முதலியாரும், பேராசிரியர் மொ. க. துரையரங்கனரும் குறிப்பிடத் தக்கோராவர். அவர் 1911-ஆம்வருடம் முதல் பத்தாண்டு "லோகோபகாரி" என்னும் வாரப் பத்திரிகையைப் பதிப்பாசிரியராக

இருந்து நடத்தினார். அங்ஙனமே "சக்கரவர்த்தினி" என்னும் மாதப் பத்திரிகையையும் ஐந்தாண்டு நடத்தினார்.

தமிழறிஞர் செட்டியாரவர்கள் உலகப் பொது மறையாம் திருக்குறளைத் தெளிபொருள் விளக்கவுரையுடனும் பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடனும் வெளியிட்டார். தமிழ் மக்கள் யாவரும் இந்நூலைப் பொன்னேபோல் போற்றுவாராயினர். கைவல்ய நவநீதம், வேதாந்த சூடாமணி, பகவத் கீதை, சிவஞான போதம் முதலிய நூல்களுக்கும் அவர் அரிய விளக்க உரை நூல்கள் ஆக்கியுள்ளார். அவர்தம் நூல்கள் சொல்லழகும் பொருளழகும் வாய்ந்து படிப்பவர்க்கு இன்பம் பயப்பனவாகும்.

தமிழ் நாட்டில் செட்டியாரவர்கள் ஆற்றிய பிற தொண்டுகளும் அளவில்லாதவை. அவர் சென்னை வேதாந்த சங்கத்தைப் பல ஆண்டுகள் செம்மையாக நடத்தி வந்தார். தாழ்த்தப்பட்ட பழங்குடி மக்களின் முன்னேற்றம் கருதி உழைத்தார். திருவொற்றியூர் வட்டப்பாறை நாச்சியார் முன்பு நிகழ்ந்த எருமைப்பலியைத் தடுக்க அரும்பாடுகள் பட்டார். திருமுறைகள் பாராயணம், ஆலய வழிபாடு முதலியனவற்றில் மக்களின் ஆர்வத்தைப் பெருக்கினார். தமது தளர்ந்த முதுமைப் பருவத்தும் தமிழ்ப் பணியும் சமயப் பணியும் தளராது புரிந்தவர் செட்டியாரவர்களே ஆவர். ஆசிரியரின் அருங்குணங்களைப் புகழ்ந்த திரு. வி. க. அவர்கள், "இத் தமிழ்ஞாயிறு இலக்கியம், இலக்கணம், தர்க்கம், வேதாந்தம், பொதுமை, ஒழுக்கம், ஒப்புரவு, முதலிய கதிர்கள் கான்றிய வண்ணமாயிருந்தது. ஒரு விதக் கலையில் பலர் புலவர் ஆகலாம். பலவிதக் கலை

யில் பலர் புலவராதல் அருமை. மிகச் சிலரே பல்கலைப் புலவராகின்றூர். இப்பேறு அறிஞர் வடிவேல் செட்டியார்க்கு வாய்த்திருந்தது. செட்டியார் பல கலைப் புலவர். கலைகள் செட்டியார் உள்ளத்தில் ஒன்றி, அவர் தம் உள்ளமாய், ஊனாய், உடலாய்ப் பரிணமித்திருந்தது. கலைகளே செட்டியார் ; செட்டியாரே கலைகள். செட்டியார் ஒரு பல்கலைக் கழகம்போல் விளங்கினூர்," என்று அழகுபடக் கூறியுள்ளார்.

"நிறைந்த கல்வி, சிறந்த ஒழுக்கம், தளரா ஊக்கம், சலியா உழைப்பு, பொறுமை விளங்கும் முகம், அன்பு ததும்பும் மொழி ஆகிய இவ் வனைத்தையும் ஒருங்கே காணும் பொருட்டாகவே ஆசிரியர் அவர்களிடம் நான் பன்முறையும் சென்றிருக்கிறேன். என்னிடம் உள்ள குறைகளைப் போக்கிக்கொள்வதற்கு இவருடைய தூய குணங்களை நினைத்துப் பார்த்தலே உயரிய மருந்தாக இருக்கும் உண்மையை எனது வாழ்க்கையில் பல முறை கண்டிருக்கிறேன்," என்று பேராசிரியர் டாக்டர். மு. வரதராசனூர் அவர்கள் இவர்தம் அரிய பண்பைப் பாராட்டிக கூறியுள்ளார். இவர் குளித்துக்கொண்டும் உணவருந்திக்கொண்டும் இருக்கும் நேரங்களில்கூட தம்மை நாடிவரும் மாணவர்களின் ஐயங்களைத் தீர்த்துத் தெளிவுறுத்தி அனுப்புவார்.

செட்டியாரவர்கள், போருக்கஞ்சாத பேராண்மை வாய்ந்த வில்லேருழவரைப்போல், பல்லாயிரவர் நிறைந்த சபையிலுஞ் சிறிதும் அஞ்சாது தாம் கருதியனவற்றைச் சொல்லி நிறுத்துஞ் சொல்லேருழவர் ஆவார். ஆனூல் தம்பால் கருத்து வேற்றுமை உள்ளவர்களிடத்தும் அன்போடு நடந்துகொள்ளும் பண்பாடு நம் செட்டி

யாரவர்களிடம் உண்டு. இவர் குழந்தையின் மனம் உடையவர்; ஞானியின் பேச்சுடையவர்; தியாகியின் செயலுடையவர்.

செந்தமிழ் வளர்த்த வடிவேலரின் அரிய சேவைகளைப் பாராட்டி அவர் வாழ்நாளிலேயே பல அறிஞர்கள் ஒருங்கு கூடி நிதி திரட்டி, அவரது சிலை ஒன்றைச் சென்னை வேதாந்த சங்க நிலையத்தில் அமைத்து மகிழ்ந்தனர். அவர்தம் புகழ் உரைகளை நினைவுமலர் ஒன்றினால் வெளியிட்டனர்.

பொது மக்களின் அன்பும், புலவர்களின் பெரு மதிப்பும் ஒருங்கே பெற்ற அருள் வடிவினராகிய செட்டியார் அவர்கள் 1936-ஆம் ஆண்டில் தம் எழுபத்து மூன்றும் வயதில் அமர வாழ்வை அடைந்தார். எனினும் அவர் தந்நலமற்ற தமிழ்ப் பணியாலும் சமூக சேவையாலும் நம்மிடையே அழியாச் சுடராகக் காட்சியளிக்கிறார். அவர் திருப்பெயரைத் தமிழுலகம் என்றென்றும் மறவாது. வள்ளல் வடிவேலர் திருப்பெயர் வாழ்க.

பயிற்சி

பொருளறிக :

ஞாயிறு	பயிலுதல்	நிறுவி
மணிவிளக்கு	பொதுமறை	பண்பாடு
அகவை	சமயப்பணி	விற்பன்னர்
கைம்மாறு	பல்கலைப் புலவர்	ஊன்
சீரிய	சவியா உழைப்பு	அமரவாழ்வு
உயர்நீதி மன்றம்	வில்லேர் உழவர்	
வழக்கறிஞர்	சொல்லேர் உழவர்	

வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக:

காரொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக, பொன்னேபோல் போற்றி, அரும் பாடு பட்டு, சலியா உழைப்பு, மணி விளக்கு, சொல்லேர் உழவர், வில்லேர் உழவர்.

விடை தருக:

1. 'தமிழ் ஞாயிறு' என்னும் பெயர் வடிவேல் செட்டியாருக்கு எப்படிப் பொருந்தும்?

2. வடிவேல் செட்டியார் ஆற்றிய தமிழ்த் தொண்டுகள் யாவை?

3. செட்டியார் அவர்கள் முதுமைப் பருவத்து கல்வியில் ஆர்வமுடையார் என்பதை எப்படி அறியலாம்?

4. செட்டியார் அவர்கள் யார் யாரிடம் கல்வி பயின்றார்?

5. வடிவேலர் அவர்கள் எழுதிய நூல்கள் யாவை? அவை எவ்வாறு சிறப்புடையன?

6. வடிவேலர் அவர்களின் சிறந்த குணங்கள் யாவை?

இலக்கணம்:

1. (i) படித்தான்—இவ்வினைச் சொல் இறந்தகாலத்தைக் காட்டுகிறது. படி+த்+த்+ஆன் என்பதில் த் என்னும் இடைநிலையினால் இதனை இறந்தகாலம் என்று அறிகிறோம். இறந்த காலம் செயல் நடந்ததைக் காட்டுவது.

(ii) படிக்கிறான்—படி+கிறு+ஆன்—இதில் கிறு என்பது நிகழ்காலம் காட்டும் இடைநிலையாகும்—நிகழ் காலம் செயல் நிகழ்கின்றதைக் காட்டும்.

(iii) படிப்பான்—படி+ப்+ப்+ஆன்—இதில் ப் என்பது எதிர்காலம் காட்டும் இடைநிலையாகும். எதிர் காலம் செயல் இனி நடைபெறுவதைக் காட்டும்.

2. (i) த், ட், ற்; இன்—இவை இறந்தகால இடைநிலைகள்.

(ii) கிறு, கின்று, ஆநின்று—இவை நிகழ்கால இடைநிலைகள்.

(iii) ப், வ்—இவை எதிர்கால இடைநிலைகள்.

3. இப் பாடத்தில், இறுதிப் பாராவிலுள்ள வினைச் சொற்களை எடுத்துக்காட்டி அவற்றின் பகுதி விகுதி இடைநிலைகளைக் கூறுக.

4. சூரியன் மறையாத நாடு

ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் வடமேற்கில் **ஸ்காண்டிநேவியா** என்னும் தீபகற்பமொன்று உண்டு. அந்தத் தீபகற்பத்தில் நார்வே, ஸ்வீடன் என்னும் இரண்டு

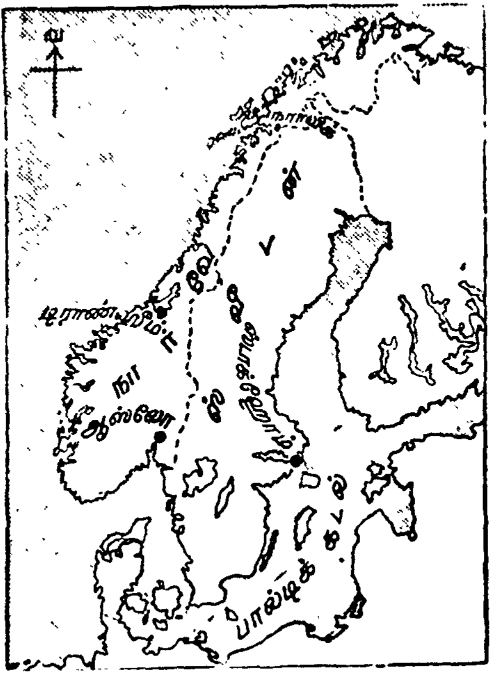

நாடுகள் அடங்கியுள்ளன. அவைகளுக்கு வடக்கே **லாப்லாந்து** என்னும் தேசமும் இருக்கிறது. அப் பிரதேசம் மலைப் பாங்கானது. எப்பக்கம் நோக்கினும் மலைகளே நம் கண்களுக்குப் புலப்படும். அங்குள்ள மலைகள் மேக மண்டலத்தையும் முட்டி வானளாவ

வளர்ந்து தோன்றுகின்றன. கோடை காலத்திலும் அங்குள்ள மலை முகடுகளில் பனிப்படலம் மூடி இருப்பதைப் பார்க்கலாம். அம்மலைகளினின்று எண்ணிறந்த நீர்வீழ்ச்சிகள் வீழ்வதையும் காணலாம். அவை மலைக் பக்கங்களில் சிற்றோடைகளாக ஓடும் காட்சி மிக அழகாக இருக்கும். மலைகளுக்கிடையே கண்ணைக் கவரும் வனப்பு வாய்ந்த பள்ளத் தாக்குகளும் உண்டு. அங்குமிங்குமாகச் சில பசும் புல்வெளிகளையும் காணலாம். வேனிற் காலத்தில் அங்குப் புற்கள் தழைத்து வளரும்; மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும்.

அந் நாடுகளில் பகலிலும் இரவிலும் சூரியன் இடைவிடாமல் பிரகாசிப்பதுண்டு. ஆனால் பனிக் காலத்தில் மலைகள், பள்ளத் தாக்குகள், ஆறுகள் எல்லாம் பனியால் மூடப்பட்டு இரவுபோல் தோன்றும். அங்கு ஜனநெருக்கம் குறைவு: விலங்கினங்களும் சொற்பமே. அங்கு உறையும் பறவைகளும் குளிர் காலங்களில் உணவுப் பொருள் கிடைக்காமையால் தெற்கில் உள்ள நாடுகளுக்குப் பறந்து போய்விடுகின்றன. அங்குக் கோடையில் பகல் நேரம் அதிகமாக இருப்பது போலவே குளிர் காலத்திலும் இரவு நேரம் அதிகமாக உள்ளது. கோடையில் இரவு நேரத்திலும் சூரியன் பிரகாசித்துக் கொண்டே இருப்பதால் அங்குள்ளவர் தூங்கும் நேரம் சிறிது நேரமேயாகும்.

கோடைகால மென்றாலே அங்குள்ள மாடு மேய்க்கும் சிறுவர்களுக்கு மிகவும் கொண்டாட்டம். ஏப்ரல்

மாதத்தில்தான் நார்வேயில் கோடைகாலம் தொடங்கும். கோடை தொடங்கியதும் எங்கும் தாவரங்கள் தழைத்துப் பச்சைப் பசேல் என்று காட்சி அளிக்கும். சிறுவர்களும், சிறுமிகளும் தங்கள் ஆடுமாடுகளை மலைச்

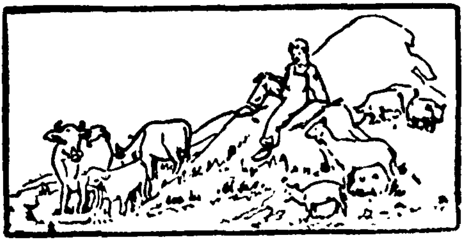

சாரலில் உள்ள புல் வெளிகளுக்கு ஓட்டிச் செல்வார்கள். அங்கு அவர்கள் கல்லினால் குடிசைகள் அமைத்துக்கொண்டு கோடைகாலம் முடியும் வரையில் தங்கி இருப்பது வழக்கம். மாடு மேய்த்தல், பால் கறத்தல், பாலிலிருந்து வெண்ணெய் எடுத்தல், பாலடைக்கட்டி செய்தல் போன்றவை அவர்களுடைய முக்கியமான தொழில்களாகும். ஒன்றும் விளையாத பனிக்காலத்தில் ஆடுமாடுகளின் உணவுக்கு என்ன செய்வது? அதற்காகச் சிறுவர் சிறுமியர் கோடை காலத்தில் புல்லை வளர்த்து வைக்கோலாக ஆக்கித் தத்தம் வீடுகளுக்கு அனுப்புவார்கள். சிலர் தோட்டங்களுக்குச் சென்று தம் பெற்றோர்களுக்கு உதவி செய்வார்கள்.

அப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் எஸ்கிமோயர்கள். அவர்கள் கோடையில் வேட்டையாடும் தொழிலையும், மீன் பிடிக்கும் தொழிலையும் மேற்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் சிறப்பாகக் **கரிபோ** என்னும் மிருகங்களையும் மலை ஆடுகளையும் வேட்டை யாடுகிறார்கள். பறவை

கள் அகப்படும் இடங்களை நாடி அவற்றைக் கண்ணி வைத்துப் பிடிப்பார்கள். அவற்றை வேட்டையாடுவதற்கு வேண்டிய கருவிகளை வேனிற்காலம் தொடங்குவதற்கு முன்னரே சேகரித்துக் கொள்வார்கள். அங்கு மீன் பிடிக்கும் தொழில் மூன்று மாதம் நடைபெறும். மீன்களை உப்பிட்டு, உலர்த்தி அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். **காட்** என்னும் ஒரு வகை மீனிலிருந்து **காட்லீவர் ஆயில்** என்னும் எண்ணெய் எடுத்து அயல் நாடுகளுடன் வாணிபம் செய்கிறார்கள்.

அப் பிரதேசங்களில் கலைமான் என்னும் ஒருவகை மான் துரந்திர வெளிகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு வளர்க்கப்படுகின்றது. அவர்கள் அதன் தோலைச் சட்டை தைப்பதற்குப் பயன்படுத்துவர்; கூடாரங்கள் செய்வதற்கும் உபயோகப்படுத்துவர். மேலும் அந் நாட்டு வியாபாரப் பொருள்களில் கலைமான் தோலும் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. பெற்றோர்கள் செய்யும் வேலைகளையெல்லாம் பிள்ளைகளும் கற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு உதவிபுரிவார்கள்.

ஆகஸ்டு மாதத்தில் அங்குப் பனிக்காலம் தொடங்கும். எங்கும் ஒரே பனி மயமாக இருக்கும். மக்கள் வெளியே எங்கும் செல்லமுடியாமல் அவரவர்கள் வீடுகளில் அடங்கிக் கிடப்பார்கள். கோடைகாலத்தில் கூடாரங்களில் வசிக்கும் அப்பிரதேச மக்கள், குளிர் காலத்தில் தேன்கூடுபோன்ற பனிக்கட்டி வீடுகளில் வசிப்பார்கள். அவ்வீடுகளுக்கு இக்லூ (Igloo) என்று பெயர். இவை யெல்லாப் பக்கங்களிலும் மூடப்பட்டு, ஒரு மனிதன் மட்டும் போகக்கூடிய துவாரத்துடன் அமைந்திருக்கும். வீட்டினுள்ளே செல்பவர்கள்

ஊர்ந்தே போகவேண்டும். அத்தகைய அமைப்பினுல் அவர்களுக்கு இரண்டு நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. ஒன்று அந்நாடுகளில் எதேச்சையாகத் திரிந்து வரும் கரடிகள் வீட்டிற்குள் நுழைய மாட்டாமல் இருக்கும். மற்ருென்று, வீட்டின் உட்புறம் அதிகக் குளிர்ச்சி இல்லாமல் கதகதப்பாய் இருக்கும்.

குளிர் காலத்தில் எஸ்கிமோக்கள் வெளியே செல்வதற்கு உதவும் பிராணி நாய். அங்குள்ள நாய்கள் அடர்ந்த ரோமம் உடையனவாயும் குளிரைத் தாங்கும் ஆற்றல் பொருந்தினவாயும் இருக்கும். ஸ்லெட்ஜ் என்னும் சக்கரமில்லா வண்டிகளில் இந் நாய்களைப் பூட்டி மூன்று அல்லது நான்கு பேர்கள் ஏறிச் செல்வார்கள். ஒரு வண்டியை இழுப்பதற்குப் பத்து நாய்கட்குக் குறையாமல் இருத்தல்வேண்டும். அவை வேலையற்ற சமயங்களில் குளிரையும் பொருட்படுத்தாமல் பனிக் கட்டிகளின்மீதே படுத்துறங்குவதுண்டு.

லாப்லாந்தில் கலைமான் அந்நாட்டு மக்களின் செல்வமாகக் கருதப்படுகிறது. எஸ்கிமோக்கள் வண்டியை இழுப்பதற்கு நாய்களை உபயோகிப்பதுபோல் லாப் மக்கள் கலைமான்களைக் கொண்டு வண்டியை ஓட்டுகிருர்கள். அப்பிராணிகள் மக்களின் பாரத்தைச் சுமப்பதுமல்லாமல், அவற்றின் மாமிசமும், பாலும் அவர்கட்குச் சிறந்த உணவாகப் பயன்படுகின்றன. அவற்றின் கொம்புகளாலும், எலும்புகளாலும் ஆயுதங்கள் செய்கிருர்கள். லாப் மக்கள், தாம் வளர்க்கும் கலைமான்களிடம் மிகவும் அன்பாக நடப்பார்கள்.

இப் பிரதேசங்களில் வாழும் சிறுவர்கள் குளிர் காலத்தில் ஆடும் ஒரு விளையாட்டு மிகவும் வேடிக்கை

யாக இருக்கும். அவர்கள் காலில் ஸ்கீ (Ski) என்னும் ஒருவகைக் கட்டைகளைப் பொருத்தி இரண்டு

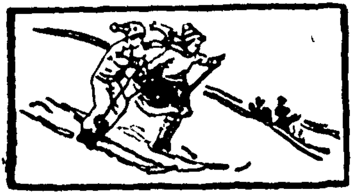

தடிகளைக் கையால் ஊன்றிக்கொண்டு மலைச்சரிவின் வழியாக 'விர்' ரென்று சறுக்கிவரும் காட்சி வியப்பாக இருக்கும். ஸ்லெட்ஜ் என்னும் வண்டியை அச் சிறுவர்கள் விளையாட்டாக இழுத்துச் செல்வதும் உண்டு. சறுக்கிச் சறுக்கி விளையாடுவதில் அவர்கட்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.

அந்நாட்டு மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் கெட்டுவிடும் என்னும் அச்சம் ஒருநாளும் ஏற்படுவதில்லை. பனிக்கட்டியின் அடியில் வைக்கும் பொருள்கள் கெடமாட்டா. எனவே அவர்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருளையும் ஒரே சமயத்தில் சமைத்து வைத்துக்கொள்வதுண்டு. நார்வேயில் மக்கள் தங்களுக்கு ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களையும், விறகு முதலியனவற்றையும் சேகரித்துத் தனித்தனி அறைகளில் வைத்துக்கொள்வார்கள். அவர்கள் எப்போதும் வீட்டைச் சுத்தமாகவே வைத்துக்கொள்வார்கள்.

அப்பிரதேசங்களில் உறையும் மாந்தர் பிறநாட்டாருடன் அவ்வளவாகத் தொடர்பு உடையவர்களல்லர். பிறநாட்டினரின் வாழ்க்கையைப்போல் அவர்களுடைய வாழ்க்கை எளியதன்று. ஆயினும் அவர்கள் ஏனைய நாட்டினரைக் காட்டினும் வலிமை வாய்ந்தவர்கள்;

ஊக்கத்துடன் உழைப்பவர்கள்; இடையூறுகள் பல வரினும் மனந்தளராதவர்கள். அவர்களிடம் பொறுமையும் தன்னடக்கமும் நிறைந்திருக்கும். சாதி சமயப் பூசலும் அரசியல் அதிகார வெறிகளும் அவர்களிடையே காணப்படா. அவர்கள் வாழும் இடமும் அமைப்பும், நடையுடை பாவனைகளும் சிந்தித்துப் பார்ப்பின் நமக்கு வியப்பும், நகைப்பும் ஏற்படுகின்றன வல்லவா?

பயிற்சி

பொருளறிக:

தீபகற்பம்	ஊர்ந்து	ஏனைய
புலப்படும்	எதேச்சையாக	தன்னடக்கம்
முகடு	கதகதப்பு	
சொற்பம்	மட்டற்ற	
நாடி	தொடர்பு	

கீழ்வரும் சொற்றொடர்களை அமைத்து வாக்கியங்கள் எழுதுக:

எண்ணிறந்த, அங்குமிங்கும், பச்சைப் பசேலென்று, மேற்கொள்கிறார்கள், சேகரித்து.

எதிர்ப்பதம் கூறுக:

கோடைகாலம், சொற்பம், எதேச்சையாக, உட்புறம், அயல் நாடு.

விடை தருக:

1. ஸ்காண்டிநேவியாவின் இயற்கை அமைப்பைப் பற்றிச் சுருக்கி எழுதுக.
2. நார்வே ஸ்வீடன் நாடுகளில் குளிர்காலக் காட்சிகள் எப்படி இருக்கும்?

3. நார்வே நாட்டுச் சிறுவர்களின் தொழில்கள் யாவை?

4. எஸ்கிமோக்கள் எவ்வாறு பிழைக்கிறார்கள்?

5. குறிப்பு எழுதுக: இக்லூ, ஸ்லெட்ஜ், ஸ்கீ.

6. கலைமான்கள் எஸ்கிமோக்களுக்கு எவ்வாறு பயன் படுகின்றன?

7. 'தூந்திரப் பிரதேசங்களில் உணவுப் பொருள்கள் நெடுநாட்கள் கெடுவதில்லை' ஏன்?

8. தூந்திரப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களிடம் காணப்படும் நற்குணங்கள் யாவை?

கட்டுரைப் பயிற்சி:

1. 'எஸ்கிமோக்களின் வாழ்க்கை' என்பதுபற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

2. உன்னை ஒரு தூந்திரப் பிரதேசத்துச் சிறுவனாக நினைத்து அங்கு உன் அன்றாடவாழ்க்கையைப்பற்றி நீயே நேரில் கூறுவதுபோல் ஒரு சிறு கட்டுரை வரைக.

இலக்கணம்:

1. சிறுவன் ஓடினான். மலர் உலர்ந்தது—இவ் வாக்கியங்களில் உள்ள சொற்களைக் கவனி. இவை தமிழ் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ளவர் யாவரும் புரிந்து கொள்ளுமாறு பேசும் தமிழ். இவை செந்தமிழ்ச் சொற்கள் எனப்படும்.

2. தந்தை—இது செந்தமிழ்ச் சொல். மலை நாட்டார் இதனை அச்சன் என்று கூறுவர். இஃது ஒரு நாட்டிலுள்ளவர் மற்ற நாட்டிலுள்ளவர்கட்குப் புரியாமல் பேசிக் கொள்ளும் தமிழ். இதுபோன்ற சொற்கள் கொடுந்தமிழ்ச் சொற்கள் எனப்படும். செந்தமிழ்ச் சொற்கள் தமிழ் நாடெங்கும் உணரக்கூடும். கொடுந்தமிழ்ச் சொற்கள் அவ்வவ் வட்டாரத்தினராலேயே அறியக்கூடும்.

செந்தமிழ்	—	கொடுந்தமிழ்
சோறு	—	சொன்றி
தாய்	—	தள்ளை
கழனி	—	செய்
சிறுகுளம்	—	பாழி
தோழன்	—	எலுவன்
தோழி	—	இருளை
தண்ணீர்	—	வெள்ளம்

3. உங்கள் ஊரில் நீ கேள்விப்படும் கொடுந்தமிழ்ச் சொற்களை எடுத்துக்காட்டி அவற்றிற்குரிய செந்தமிழ்ச் சொற்களைச் சேர்த்துக் கூறுக.

5. தீபம் ஏந்திய சீமாட்டி

மனிதன் ஒருவன் பெருமை யடைதற்குரிய வழி கள் பல உள்ளன. சாதாரணமாகச் செல்வம் மிக் கிருப்பின் சிறப்படையலாம் என்று சிலர் எண்ணுகின்ற னர். நிறையப் படித்தால்தான் புகழ் பரவும் என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். இன்னும் சிலர் அரசியலில் ஈடு பட்டால்தான் கீர்த்தி நிலவும் என்று கருதுகின்றனர்.

இவை எல்லாவற்றையும் ஒருவன் எளிதாக அடைய முடியாது. இவற்றைப் பெற்றாலும் பெருமை அடைகின் றான் என்று சொல்லுவதற்கும் இல்லை. ஆனால் புகழ் தானாக நம்மை அடைய எளிய வழியொன்றுண்டு. அது தான் பிறர்க்குத் தொண்டு செய்தலாகும். இங்ஙனம்

பிறர்க்குச் சேவை செய்து புகழ்பெற்ற பெருமாட்டியார் **பிளாரன்ஸ் நைட்டிங்கேல்** என்பவர்.

பிளாரன்ஸ் நைட்டிங்கேல் அம்மையார் 1828-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவர் பிறந்த குடும்பம் செல்வம் மிக்க ஒரு பிரபுவின் குடும்பமாகும். இவர் அக்குடும்பத்தில் இரண்டாவது மகளாகத் தோன்றினர். அம்மையார் **பிளாரன்ஸ்** என்னும் இடத்திற்கருகில் பிறந்தமையினல் இவருக்குப் **பிளாரன்ஸ்** என்று திருப்பெயர் சூட்டினர். **நைட்டிங்கேல்** என்பது இவரது குடும்பப் பெயர்.

இவர் இளமையிலேயே அறிவுத்திறன் படைத்தவராக விளங்கினர். மேல்நாட்டு மொழிகள் பலவற்றைக் கற்ருர்; கணித நூலைக் கற்றுத் தேர்ந்தார்; இசையில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்ருர். இவருடைய தந்தையார் இவ்வம்மையாரை நல்ல கல்வியறிவுடையவராக்குவதில் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தினர். பள்ளிப் படிப்பு மட்டுந்தான் படிப்பு என்று கொள்ளாமல் உலகியல் அறிவையும் பெறுவதற்காக, இவர் தந்தை இவரை அயல் நாடுகளுக்கெல்லாம் அழைத்துச் சென்ருர். அம்மையார் பல நாடுகளைக் கண்டார். பல நகரங்களில் சென்று பல திறப்பட்ட மக்களோடு கலந்து பேசி அறிவை விருத்தி செய்து கொண்டார்.

பிளாரன்ஸ் அம்மையாரின் மனம் உலக இன்பத்தில் ஈடுபடவில்லை. எங்கும் மக்கள் படும் துன்பமே இவர் கண்ணுக்குத் தோன்றிற்று. அவர்கள் வருத்தத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று ஆசை கொண்டார். சிறுமியாக விளையாடிக் கொண்டிருந்த நாள் தொட்டே இவர் பிறர் துன்புறுவதைக் கண்டு சகியார்; ஏழை

எளியவர் வீடு செல்லுவார்; அவர்கள் நல்வாழ்வுபெற உதவுவார்; கிராமங்களுக்கு விரைந்தோடுவார்; அங்கே கிராம மக்கள் சுகாதாரமற்ற முறையில் வாழ்வது கண்டு மனம் நொந்து அவர்கள் தூய முறையில் வாழ வழிகாட்டுவார்: அங்கே ஏழை மாணவர்களுக்குக் கல்வி போதிப்பார்.

இங்ஙனம் காலை முதல் மாலை வரையிலும் பிறர்க்குத் தொண்டு புரிவதில் இவருக்கு எல்லையற்ற இன்பம் உண்டு. இதனை நன்கு அறிந்துகொள்ளாத இவர் தந்தை இவரை இலண்டனுக்கு அழைத்துச் சென்று இராணியின் கீழ்த் தொண்டு புரியுமாறு செய்தனர். ஏழைக்குத் தொண்டு செய்ய நாட்டமுள்ள மனம் எங்ஙனம் அரசிக்குத் தொண்டு செய்ய இசையும்? அம்மையாருக்குத் அத்தொழில் பிடிக்கவில்லை; இலண்டனிலிருந்த காலத்தில் பல சேவாசங்கங்களில் தொண்டுபுரியலாயினர். இச் சமூக சேவை இவரை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் போமாறு செய்தது. 1851-ஆம் ஆண்டில் செல்வச் சீமாட்டியாராகிய நைட்டிங்கேல் ஒரு தாதியாக மாறினர். தாதித் தொழிலைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு ஜெர்மனி சென்றார். **கைஸர்வராத்** என்னும் நகரத்திலுள்ள மருத்துவ சாலையில் தாதியாகப் பயின்றார். அங்கே அத் தாதித் தொழிலில் சிறப்புற்று வருங்கால் அவரது உடல் நலம் குன்றியது. அதனால் அம்மையார் தம் தாய்நாடு திரும்பினர்.

உடம்பு நலமுற்றதும் இலண்டன் நகரில் செல்வச் சீமாட்டிகளுக்கென ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த மருத்துவ சாலையில் இவர் தாதியாக அமர்ந்தார். இவர் தொழில் திறத்தைக் கண்டு எல்லோரும் வியந்தனர். இவர்

நோயாளிகள் பக்கம் சென்று அவர்கள் நோய் நீங்கும் வகையில் இனிமையாகப் பேசுவார். இவர் முகம் எப் போதும் புன்முறுவல் தவழும் இன்முகமாகத் திகழும். நோயாளிகள் என்ன கேட்டாலும் இவருக்குக் கோபமே வராது. கடுஞ் சொல்லும், கோபமும் உடையவர்கள் தாதித் தொழிலுக்கு ஏற்றவர் ஆகார்.

இலண்டனில் தாதித் தொழில் பார்த்து வருகையில் இங்கிலாந்துக்கும் ரஷ்யாவுக்கும் போர் மூண்டது. ஆங்கிலேயருடன் பிரெஞ்சுக்காரரும் சேர்ந்தனர். கடும் போர் நிகழ்ந்ததால் காயமடைந்தோர்க்குக் கணக்கே இல்லை. கை போனவர் ஒரு பால்; கால் உடைந்தவர் ஒரு பால்; காயமடைந்தவர் ஒரு பால்; தண்ணீர் தண் ணீர் என்று கதறி உயிர் விடுவோர் ஒரு பால். அப் போர்க் காட்சியை நினைத்தாலும் நம் மனம் திடுக்கிடும். படை வீரர்கள் போர்க்களத்தில் படும் துன்பத்தை அறிந்து அதனைப் போக்க நைட்டிங்கேல் அம்மையார் பெருங் குடியில் பிறந்த முப்பத்தேழு பெண்களுடன் தாதித் தொழில் செய்யப் புறப்பட்டார். அவர்கள் போர்க்களத்தில் ஏற்படும் அபாயங்களை உணர்ந்தவர் கள். ஆனால் அவர்கள் அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. தங்கள் உயிரினும் பிறர் உயிர் சிறந்தது என்று எண்ணி னர். அவர்கள் எல்லோரும் குட்டேரி எனும் நகரத் தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த ராணுவ மருத்துவமனையைச் சேர்ந்தனர்.

அம் மருத்துவமனை சீர்கேடான நிலையிலிருந்தது. அதனைச் சீர்திருத்தி அமைப்பதே தம்முடைய முதல் கடமை என நைட்டிங்கேல் அம்மையார் கருதினார். அதனைச் செவ்விய முறையில் அமைத்தார். அங்கு

வரும் நோயாளிகள் அனைவரையும் நன்றாகக் கவனித்து வந்தார். எல்லாம் அவர் மேற்பார்வையிலேயே நடந்து வந்தன. தாமே ஒவ்வொரு நோயாளியிடமும் சென்று என்ன வேண்டும் என்று கேட்பார். தன் நலத்தைக் கவனியாமல், இரவெல்லாம் தூங்காமல் கையிலே விளக்கு ஏந்தி நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்வார். பக்கத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு காயமடைந்த படை வீரர்களைத் தன் மெல்லிய கரங்களால் தடவுவார்; இன்சொல் கூறுவார்; நோயாளிகளுக்கு இவர்தம் இன்சொல்லே மருந்தாக அமைந்தது. எல்லோரும் நைட்டிங்கேல் அம்மையாரிடம் சிகிச்சை பெறுவது பெரும் பேறு என்று எண்ணினர்.

நாளடைவில் இவ் வம்மையாரின் அருந் தொண்டின் பெருமை உலகெங்கும் பரவிற்று. இதனை விக்டோரியா மகாராணியாரும் அறிந்தார். இராணியார் இவருக்கு ஓர் இரத்தினப் பதக்கத்தைப் பரிசாக அளித்தார். துருக்கிநாட்டு மன்னனாகிய சுல்தானும் இவருக்கு ஓர் இரத்தின மாலையைப் பரிசாக அளித்தான். மக்கள் இவருடைய சேவையைப் பாராட்டி **"நைட்டிங்கேல் நிதி"** என்று ஒரு நிதி திரட்டி இவரிடம் கொடுத்தனர். ஆனால் இவர் அந்நிதியினைத் தன் சொந்த நலத்திற்கு உபயோகித்துக் கொள்ளாமல் தாதித் தொழிலைப் போதிக்க ஒரு கல்லூரி நடத்துவதற்குக் கொடுத்துதவினார்.

அம்மையார் தம் வாழ்நாள் முழுமையும் சேவை செய்தலிலேயே காலம் கழித்து 1856-ஆம் ஆண்டில் இவ்வுலக வாழ்க்கையை நீத்தார். இவர் மறைந்து பல ஆண்டுகள் ஆயின. ஆனால் இவர் புகழ் மாயாது.

இன்றும் தாதிகள் பலரும் நைட்டிங்கேல்போல் தொண்டு செய்யவேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர்.

பயிற்சி

பொருளறிக :

அறிவுத்திறன்	சகியார்	நிலவுதல்
கடும்போர்	சீர்கேடான	நீத்தார்
கூர்மை	சூட்டுதல்	பால்
கசிந்துருகல்	திகழ்தல்	

வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக :

எல்லையற்ற, உள்ளளவும், நாளடைவில், நல்வாழ்வு வாழ.

விடை கூறுக :

1. பிளாரன்ஸ் நைட்டிங்கேல் அம்மையாருக்கு அப் பெயர் வரக் காரணமென்ன?
2. பிளாரன்ஸ் அம்மையார் இளமையிலிருந்தே எவ் வாறு நல்லறிவு வாய்க்கப் பெற்றார்?
3. அம்மையாரின் மனம் ஏன் உலக இன்பத்தில் ஈடு படவில்லை?
4. சிறுமியாக இருக்கும்போதே அம்மையார் செய்த அரும்பணிகள் யாவை?
5. தாதித் தொழிலில் அம்மையாரிடம் காணப்பட்ட நற்பண்புகள் யாவை?
6. இங்கிலாந்து - ரஷ்யப் போரில் மக்களுக்கு நேர்ந்த துன்பங்கள் யாவை?
7. குட்டேரி ராணுவ மருத்துவ மனையில் அம்மை யார் செய்த தொண்டுகள் யாவை?

இலக்கணம் :

எங்கள் குதிரை கன்று போட்டது—இவ்வாக்கியத்தைக் கவனி. கன்று என்று கூறுவது வழு (தவறு). குட்டி என்றே கூறுதல் வேண்டும். பசுவின் கன்று என்று கூற வேண்டும். பசுவின் குட்டி என்று கூறலாகாது.

இங்ஙனம் முன்னோர்கள் எப்பொருளை எச் சொல்லால் வழங்கினார்களோ அப்பொருளை அச்சொல்லால் கூறுவது மரபு எனப்படும். மரபுக்கு மாறாக வழங்கும் சொற்கள் மரபுவழு வாகும். பசுவின் கன்று, குதிரைக் குட்டி என்று மரபு வழுவாமல் கூறுவது மரபு வழாநிலை யாகும்.

ஆனால் சிலர் தம் மகனை 'அப்பன் வந்தான்' என்றும், மகளை 'என் அம்மை வந்தாள்' என்றும் கூறுவதுண்டு. இவை அன்பு மிகுதியால் கூறப்படுவதால் மரபு வழுவமைதியாகக் கருதப்படும்.

1. கீழ் வருவனவற்றில் கோடிட்ட இடங்களில் தகுந்த சொற்களைச் சேர்த்து எழுதுக:

(1) கண்ணன் கடலை......(உண்டான், தின்றான்.)

(2) எங்கள் தோட்டத்தில் ஒரு மா......நட்டேன். (செடி, பிள்ளை)

(3) சிங்கம்...............(உறுமுகிறது, பிளிறுகிறது, முழங்குகிறது.)

(4) மயில்...........(கூவுகிறது, கரைகிறது, அகவுகிறது.)

2. கீழ் வருவனவற்றைத் திருத்தி எழுதுக:

(1) அகாறணமாய் வண்டியை நிருத்துபவருக்கு அபறுதம் ஐம்பது ரூபா.

(2) இங்கே சுத்தமான வெண்ணை விற்கப்படும்.

(3) பிரதி ஞாயிறு தோறும் விடுமுரை.

(4) வண்டி நிறைந்து விட்டது. யாரும் ஏரக்கூடாது.

(5) உத்திரவின்றி உள்ளே வறக்கூடாது.

6. சென்று காண்போம்

அரசர்கள் உறையும் இடத்துக்கு அரண்மனை என்று பெயர். அரண்மனை என்ற சொற்றொடர்க்குக் **காவலமைந்த வீடு** என்பது பொருள். அரண் நான்கு வகைப்படும். அவை மலையரண், காட்டரண், நீரரண், மதிலரண் என்பனவாகும். பண்டைக்கால அரசர்கள் இத்தகைய நான்கு அரண்களையும் உடையன வாகத் தம் இருப்பிடத்தை அமைத்துக்கொள்வர். இவ் வகை நான்கு அரண்களையும் சிறப்பாகப் பெற்றது செஞ்சிக் கோட்டையாகும். தென்னாட்டு வீரன் தேசிங்கு மன்னன் சீரும் சிறப்பும் நிறைந்து வாழ்ந்த இடமே செஞ்சிக் கோட்டையாகும். அவன் ஆர்க் காட்டு நவாபுடன் பெரும்போர் புரிந்த தலைசிறந்த வீரனாவான்.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 250 ஆண்டுகளுக்கு முன் செஞ்சி நகரம் ஒரு பாளையப்பட்டின் தலைநகராக விளங்கி இருந்தது. இன்று அது சீர்குலைந்து ஒரு சிற் றூராகக் காட்சியளிக்கிறது. அங்குள்ள குன்றுகளின் மேல் கட்டப்பட்டுப் பாழடைந்துள்ள கோட்டைகளைக் காணின், ஒரு காலத்தில் அவை பேராற்றல் வாய்ந்த மன்னர்களின் உறைவிடமாக இருந்திருக்க வேண்டு மென்பதை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் தெளிவாக அறியலாம்.

சென்னையிலிருந்து செஞ்சிக்குச் செல்வோர் தெற்கு நோக்கி விழுப்புரம் செல்லும் புகைவண்டியிற் புறப்படவேண்டும். இடையே திண்டிவனத்தில் இறங்கி மோட்டார் வண்டியில் ஏறிச் செஞ்சியை

அடையலாம். இவ்வூர் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது.

செஞ்சிக் கோட்டையானது மூன்று மலைகளை இணைத்துக் காவலுக்குச் சிறந்த அரணாகக் கட்டப்பட்டது. தெற்கில் **சந்திரகிரியும்**, தென்மேற்கில் **இராஜகிரியும்**, வடக்கில் **கிருஷ்ணகிரியுமாக** ஏறக்குறைய ஐந்து மைல் சுற்றளவில் இக்கோட்டை அமைந்துள்ளது. இங்ஙனம் வியத்தகு முறையில் மலையரண் அமைத்த தேசிங்கு போன்ற மன்னர்களின் அறிவு நுட்பம் பாராட்டுதற்குரியதன்றோ?

இராஜகிரியின் உச்சி செங்குத்தானது. அதன் சரிவு பிளவுள்ளது. அப்பிளவு 20 அடி அகலமும் 100 அடி ஆழமும் கொண்டது. இக்காரணங்களால் அதன்மீது அமைக்கப்பட்டுள்ள அரணே செஞ்சிக் கோட்டை முழுவதற்கும் உயிர் நிலையாக விளங்கிற்று. இராஜகிரியின்மீது ஏறிச் செல்வதற்குக் கருங்கற்படிகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அக்குன்றில் முக்காற்பங்கு ஏறினால் ஒரு பரந்த இடத்தைக் காணலாம். அவ்விடத்தே கமலக்கண்ணி கோயிலும் ஒரு நீர்ச்சுனையும் உண்டு. அந்நீர்ச்சுனையின் பரப்பு 200 சதுர அடியாகும். அதன் நீர் எப்போதும் தண்மை உடையது. தேசிங்கு இச்சுனையில் தான் நீராடுவது வழக்கம். சுனையைச் சுற்றிலும் மேடைகளும் திண்ணைகளும் ஒழுங்காகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. கமலக்கண்ணி கோயிலை யடுத்து ஒரு சிறிய ஆலயமும் காணப்படுகிறது ஆனால் உள்ளே தெய்வச்சிலை ஒன்றும் இல்லை. கமலக்கண்ணி கோயிலின் முன்புறத்தில் ஒரு கற்பாறை உள்ளது. அதில் வில், ஐந்து அம்புகள், எருமைக்கடா, செம்மறிக்

கடா, மனிதர் தலைகள் ஆகிய உருவங்கள் செதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

சுனையினின்று மலையுச்சியை யடையக் கற்படிகள் இல்லை. நன்கு செப்பனிடப்படாத மரப்படிகளே

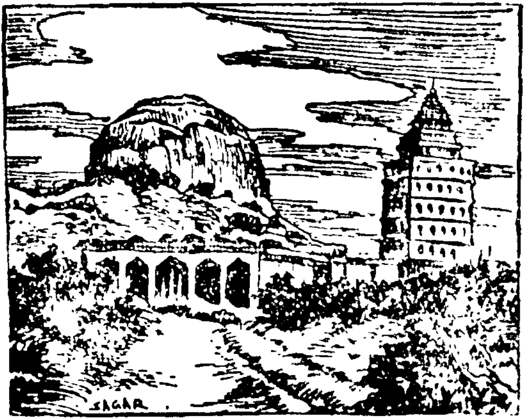

உண்டு. அவற்றில் ஏறிச்செல்வது சற்றுத் துன்ப மாகவே இருக்கும். அங்கே அரசமாதர்கள் அமைதி யாகவும் இன்பமாகவும் வாழ்ந்துவந்த அந்தப்புரம் உள்ளது. அதைச் சுற்றிலும் மதிற்சுவர்கள் எழுப்பப் பட்டுள்ளன. எண்கோண வடிவமான இரண்டு மண்ட பங்கள் அங்கே உள்ளன. மண்டபங்களைச் சுற்றிச் சிறு சிறு அகழ்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறிய வனைத்தும் கண்டோர் இராஜகிரிக்கு அடிவாரத்தில் பாழ்பட்ட பல அற்புதமான சின்னங் களையும் காணலாம். அங்கு, 'கலியாண மஹால்' என் னும் ஏழடுக்குச் செங்கற்கட்டடம் காணப்படும். அக் கட்டடம் பார்ப்பவரின் கண்களுக்கு நல் விருந்தளிக்கும்

காட்சியை உடையது. அக்கட்டடத்தில் ஒன்றன்மேல் ஒன்ருகக் கட்டப்பட்ட ஏழு அறைகளும் தென்றிசையை நோக்கி அமைந்துள்ளன. இக்கட்டடத்தில் மிகவும் வியப்பான அமைப்பு ஒன்று உண்டு. ஏறக்குறைய மூன்று பர்லாங்குத் தொலைவிலுள்ள சக்கரக் குளத்தி லிருந்து கலியாண மஹாலின் மேல் மாடங்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோக மட்குழாய்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கலியாண மஹாலுக்கு எதிர்ப்புரத்தி லும், மேற்றிசையிலும் வரிசை வரிசையாக அமைக்கப் பட்டுள்ள மிகப் பெரிய குதிரை இலாயங்கள் இருக் கின்றன. இவற்றிற்கருகே ஆடவர் வசித்துவந்த அரண் மனை இப்பொழுது மண்மேடாகக் காட்சியளிக்கிறது. இவ்வரண்மனைக்கும் அந்தப்புரத்துக்கும் இடையே சுரங்க வாயில்கள் உள்ளன. இம் மண்மேட்டுக்குத் தெற்கில் அழகிய மண்டபத்தோடு கூடிய ஆனைக் குளம் என்னும் குளம் ஒன்று அமைந்துள்ளது. அக் குளத்தின் ஒரு மூலையில் அரண்மனைக்குச் செல்லும் இரகசிய வழி ஒன்று இருக்கின்றது.

ஆனைக் குளத்துக்கு அருகில் சிலம்பக்கூடம் காணப்படுகிறது. அங்குத்தான் தேசிங்கு சிலம்பம் பயின்ருன். சிலம்பக் கூடத்துக்கு மேற்கே மாபெரும் நெற்களஞ்சியம் ஒன்றைக் காணலாம். அக் களஞ்சி யத்தில் நெல், கம்பு, கேழ்வரகு என்னும் மூவகைத் தானியங்களையும் சேர்த்து வைப்பதற்கென மூன்று அறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இப் பெருங் களஞ்சியங்களின் அமைப்பை நோக்கத் தேசிங்கு தன் ஆட்சியில் தன் வீரர்கட்கும் பணியாளர்கட்கும் உண வுப்பொருள்களையே ஊதியமாகக் கொடுத்திருக்க

வேண்டுமென எண்ணலாகும். இன்னும் அங்கே வெடி மருந்துக் குழிகள், வேணுகோபால சுவாமி கோயில், பஜனைக்கூடம், படைத்தலைவர்கள் உறைவிடங்கள் முதலியனவற்றையும் காணலாம்.

இராஜகிரிக்கு வடக்கே கிருஷ்ணகிரி உள்ளது. இரண்டுக்கும் இடையே 100 அடி உயரமும் 20 அடி அகலமும் உள்ள ஒரு கருங்கற் சுவர் செல்கிறது. அச்சுவர் மீது தேசிங்கு மன்னன் அடிக்கடி குதிரைச் சவாரி செய்வானும். கிருஷ்ணகிரி ஏறக்குறைய முந்நூற்று எழுபது அடி உயரமுள்ளது. கிருஷ்ண கிரியின் உச்சியை அடைய இருவழிகள் அமைக் கப்பட்டுள்ளன. இவை பொது மக்களும் போர் வீரர் களும் தனித்தனியே செல்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட் டனவென்று கூறுகிறார்கள்.

கிருஷ்ணகிரியின் உச்சியில் அரசன் அரசியல் நடத்துவதற்குரிய அழகிய மண்டபம் ஒன்று கட்டப் பட்டிருக்கிறது. அம் மண்டபத்தில் அரசனும் அமைச்சர்

களும் அமர்வதற்குரிய இருக்கைகள் இருக்கின்றன. அரசன் அமரும் வசதியான கல்லூஞ்சல் ஒன்றையும் அங்கே காணலாம். அவ்வூஞ்சல் வனப்பு வாய்ந்தது; வேலைப்பாடு மிக்கது. அதன்கண் சங்கிலி பூட்டுவதற் கான இரண்டு வளையங்களும் கல்லினாலேயே செய்யப் பட்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கிருஷ்ணகிரியின் உச்சியிலும் நெற்களஞ்சிய மொன்று இருக்கிறது. அதனருகே பாழடைந்த எண் ணெய்க் கிணறொன்றும் நெய்க்கிணறொன்றும் இருக் கக் காணலாம். கிருஷ்ணகிரிக்கு வடக்கே அரங்க நாதர் ஆலயமொன்று காணப்படுகிறது. அவ்வாலயத் தில் திருமால் படுத்த திருக்கோலத்தில் காட்சி அளிக்கி றார். அப்பெருமானின் உருவம் சுவர்ப்புறமாகத் திருப்பிக் கொண்டதுபோல அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. இறைவன் அங்ஙனம் திரும்பி இருப்பதற்கு ஒரு கார ணம் கூறுகிறார்கள். ஒரு சமயம் ஆர்க்காட்டு நவாபு செஞ்சியின்மீது படையெடுத்து வந்தான். தேசிங்கு போருக்குச் செல்வதற்குமுன் அரங்கநாதரை வணங்கி விடை கேட்டான். அரங்கநாதர், "இன்று தங்கி நாளை செல்லின் நன்மையாகும்" என்று கூறினார். தேசிங்கு உளம் வருந்தித் திரும்பிவிட்டான். அதனால் திருமால் தம் திருமுகத்தை மேற்குப் பக்கம் திருப்பிக்கொண் டாராம்.

செஞ்சிக்கோட்டை பாழடைந்து போயினும் அங்கு உள்ள சின்னங்கள் நம் பண்டைப் பெருமைக்குச் சான்றுகளாகத் தோன்றுகின்றன. கற்றோர்க்கும் மற் றோர்க்கும், கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தளிக்கும்

செஞ்சி நகரை மாணவர் ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்க்கையில் ஒரு முறையேனும் சென்று காணவேண்டும்.

பயிற்சி

பொருளறிக :

அரண்	அகழ்கள்	ஆடவர்
இற்றைக்கு	சின்னங்கள்	மாபெரும்
பேராற்றல்	திருமுழுக்கு	என்ஞான்றும்
அந்தப்புரம்	தென்றல்	சுனை

வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக :

சீரும் சிறப்பும், தலைசிறந்த, சீர்குலைந்து, இற்றைக்கு, உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல், கைப்பற்ற, கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும்.

விடை தருக :

1. நால்வகை யரண்கள் யாவை?

2. சென்னையிலிருந்து செஞ்சி நகருக்குச் செல்லும் வழியை விளக்குக.

3. செஞ்சிக் கோட்டை அமைந்துள்ள மூன்று மலைகள் யாவை?

4. இராஜகிரியைப் பகைவர் கைப்பற்ற முடியாமைக்குக் காரணம் கூறுக.

5. கமலக்கண்ணி கோயிலைப் பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்?

6. கலியாண மஹாலில் காணப்படும் அற்புதங்கள் யாவை?

7. தேசிங்கு தன் படைவீரர்கட்கும் பணியாளர்கட்கும் உணவுப் பொருளையே ஊதியமாகக் கொடுத்தான் என்பதை எவ்வாறு அறியலாம்?

8. கிருஷ்ணகிரியின் சிறப்புகள் யாவை?

9. அரங்கநாதர் முகம் சுவர்ப்புறமாகத் திரும்பி இருக்கக் காரணம் என்ன?

இலக்கணம் :

(i) தேசிங்கு செஞ்சியில் வாழ்ந்தான். அவன் ஆர்க்காட்டு நவாபுடன் பெரும் போர் புரிந்தான்.

(ii) இராஜகிரியின் உச்சி செங்குத்தானது. அது மிக உயரமுள்ளது.

(iii) கமலா வந்தாள். அவள் ஒரு பாட்டுப் பாடினாள்.

(iv) புறாக்கள் பறந்தன. வழியில் அவை தானியங்கள் சிந்திக் கிடப்பதைப் பார்த்தன.

(v) பாரியும் புகழேந்தியும் தோட்டத்துக்குப் போனார்கள். அவர்கள் பழங்களைப் பறித்துத் தின்றார்கள்.

இவ்வுதாரணங்களில் அவன், அது, அவள், அவை, அவர்கள் என்னும் சொற்கள் முறையே தேசிங்கு, இராஜகிரி, கமலா, புறாக்கள், பாரியும் புகழேந்தியும் என்னும் பெயர்களைக் குறித்து நிற்கின்றன. இவை குறிப்புப் பெயர்கள் எனப்படும். தமிழிலக்கண முறைப்படி இவற்றைச் சுட்டுப் பெயர்கள் என்பர்.

இப்பாடத்தில் வந்துள்ள குறிப்புப் பெயர்களை எடுத்துக் காட்டி அவை குறிப்பிடும் பெயர்களைக் கூறுக.

7. மாவீரர் மங்கோபார்க்

ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தை ஏறக்குறைய இரண்டு நூற்றுண்டுகட்கு முன் **இருண்ட கண்டம்** என்று மக்கள் அழைத்தனர். அதுகாறும் இக் கண்டத்தின் உட்பகுதிகள் ஆராயப்படாமல் இருந்ததே இதற்குக் காரணமாகும். அதன் உட்பகுதிகளை அறிவதில் மக்கட்கு நேர்ந்த இன்னல்கள் பலவாகும். அங்குக் கடற்கரையோரங்களில் வெப்பக்காடுகள் அதிகம். அக் காடுகளில் கொடிய விலங்குகள் உண்டு. அங்கு வாழ்ந்த முரட்டு மக்கள் பார்க்க வ்ருவோரைப் பற்பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளாக்கினர். அங்குச் செல்வோருள் சிலர், பிணி வாய்ப்பட்டு வருந்தினர்கள்.

ஆப்பிரிக்காவின் உட்பகுதிகளைக் காண்பதில் நேரும் துன்பங்கள் இவ்வளவாயினும் அதனை ஆராயும் நோக்கத்துடன் ஆங்கிலேயரில் சிலர் ஒரு கழகம் ஏற்படுத்தினர். அதற்கு. '**ஆப்பிரிக்கக் கழகம்**' என்று பெயர். அக் கழகத்தினர் ஆப்பிரிக்காவின் வடபாகியின் மேற்கில் **நைஜர்** என்னும் ஒரு நதி பாய்கிறதென்றும், அந் நதிப்படுகையில் பொற்குவியல்கள் நிறைந்த **டிம்பக்டூ** என்னும் வாணிபத் தலமொன்று இருப்பதாகவும் கேள்விப்பட்டனர். அப்பகுதியைக் கண்டு வரத் தக்கார் ஒருவரை அங்கனுப்ப விழைந்தனர்.

இவ் வரிய முயற்சியில் ஈடுபட முன்வந்தவர் **மங்கோபார்க்** என்னும் இளைஞராவார். அவர் இருபத்து நான்கு வயதும் நிரம்பாத கட்டிளங்காளையாக விளங்கினர். அவர் ஒரு **ஸ்காட்லந்துக்** குடியானவரின் மகன்:

கி. பி. 1771-இல் அங்குள்ள செல்கர்க்ஷயர் என்னு மிடத்தில் தோன்றினர்.

ஆப்பிரிக்கக் கழகத்தாரின் விருப்பப்படி 1798-ஆம் ஆண்டு மங்கோபார்க் கப்பலேறி இங்கிலாந்தி

விருந்து புறப்பட்டார். புறப்பட்ட ஒரு மாதங்கழித்து ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குக் கரையில் உள்ள கேம்பியா

நதியின் கழிமுகத்தை அடைந்தார். அங்கிருந்து உள் நாட்டில் 200 மைல் தொலைவிலுள்ள **டாக்டர் லெயிட்லி** என்னும் கிறித்தவப் பாதிரியார் வாழும் பைசானி எனப்பெறும் ஊரையடைந்தார். அவருடன் சில நாட்கள் விருந்தினராக இருந்தார். அங்கு அவர் உடல் நலமின்றிச் சில மாதங்கள் தங்கினார்.

பாதிரியாரின் உதவியால் மங்கோபார்க் பண்ட மாற்றுக்காக மணிகள், புகையிலை, குடை, திசைகாட்டும் கருவி, வெப்பமானி, துப்பாக்கிகள் முதலியவற்றை இரண்டு கழுதைகளின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு இரண்டு நீக்ரோப் பணியாளருடன் உள் நாட்டிற்குப் பயணமானார்.

மூன்று நாட்கள் பயணத்துக்குப் பின் மங்கோ பார்க் தன் பணியாளர்களுடன் '**மதினா**' என்னும் சிறு நகரை அடைந்தார். பார்க் அதற்கப்பால் சென்ற போது ஒரு மரத்தின் கிளைகளில் துணிக் கந்தைகள் கட்டப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு, "இஃது என்ன? துணி காய்க்கும் மரமோ?" என்று வியந்தனர். நீக்ரோக்கள் பாலைக் கடவுளுக்குக் காணிக்கையாக இங்ஙனம் கட்டு வது வழக்கமென்றுணர்ந்து நகைத்தார். பின்னர் தம் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

'**கேம்பியா** நதிக்கும் **செனிகல்** நதிக்கும் இடையில் உள்ள நிலப்பகுதியைக் கடந்து செல்லும் போது வழியில் சில சுதேசிகள் பார்க்கைப் பார்த்து 'இஃதொரு பேயோ! பூதமோ!' என்றஞ்சினா. பார்க் அவர்களுடன் அன்பாகப் பழகி அவர்கள் அச் சத்தை நீக்கினார். பின்னர் செனிகல் நதியின் எதிர்க்

கரையிலிருக்கும் **கார்டா**வை அடைந்தார். அங்கிருந்து **மூர்** என்னும் இனத்தவரின் பதியாகிய லூடமார் நாட்டை அடைந்தார்.

லூடமார் நாட்டுத் தலைவனான **அலி**, ஐரோப்பியர் தம் நாட்டில் புகுந்து வாணிபம் நடத்துவதை மிகவும் வெறுத்தான். மேலும் அவர்கள் நீக்ரோக்களை அடிமைப்படுத்துவதும் அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. பார்க் தன் நாட்டுக்கு வந்த செய்தியறிந்து உடனே அவரைக் கைது செய்து சிறையிலிட்டான். பின்னர் பார்க் அந் நாட்டின் அரசியால் விடுதலைபெற்று '**ஜாரா**' என்னும் ஊருக்குச் சென்றார். ஆனால் அவரை மீண்டும் கைது செய்யுமாறு லூடமார் தலைவன் தன் ஏவலருக்குக் கட்டளையிட்டான். தம்மைச் சிறைபிடிக்க வந்த வீரர்கள் உறங்கும் சமயம் பார்த்து, மங்கோபார்க் தம் குதிரைமீதேறி அவ்விடம் விட்டகன்றார். இரவு முழுவதும் செய்த பயணத்தால் அவர் மிகவும் களைப்படைந்தார். மிகுந்த நீர்வேட்கை கொண்டார். இறைவன் திருவருளால் அவ்வமயம் மழையும் பெய்தது. மங்கோபார்க்கின் நீர் வேட்கை தீர்ந்தது.

பின்னர் அவர் பாம்பாரா நாட்டின் எல்லையை அடைந்தார். அங்கிருந்த நீக்ரோக்கள் அவருக்கு உண்ண உணவும் இருக்க உறைவிடமும் கொடுத்து ஆதரித்தனர். அவர் அந் நாட்டரசன் உறையும் நகரமாகிய **செக்கோ**வை நோக்கிச் சென்றார். வழி இடையில் அவருடன் சென்றவர்கள், "அதோ பார் **ஜொலிபா**," என்று உரக்கக்கூவினர். அவர்கள் மொழியில் **ஜொலிபா** என்னும் சொல்லுக்குப் **பெருநீர்** என்று பொருள். உடன் வந்தவர்கள் குறிப்பிட்டது

நைஜர் ஆற்றைத்தான் என்பதை உணர்ந்தார் மங்கோ பார்க். வறிஞன் பொற்குவியல் கண்டதுபோல அவர் உள்ளம் மகிழ்ச்சியால் துள்ளியது. நைஜர் பேராறு தன் அலைகளாகிய கைகளை வீசிக்கொண்டு பெருமிதத்துடன் ஓடும் இயற்கைக் காட்சி அவருடைய கண்களுக்கு விருந்தாகியது. எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு நன்றிகூறி வணங்கிச் செக்கோ நகரை அடைந்தார்.

மங்கோபார்க் ஒரு தூதன் மூலம் தம் வருகையை அம் மன்னனுக்குச் சொல்லி யனுப்பினார். அவ்வரசனோ பார்க்கைப் பார்க்க விரும்பாதவனாய்த் தன் நாட்டு நாணயங்கள் ஐயாயிரத்தை அவருக்குப் பரிசாக அனுப்பி நாட்டு எல்லையினின்று உடனே திரும்பிச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டான். மன்னன் கட்டளையை மீற மனமில்லாத மங்கோபார்க் தம் நாட்டுக்குத் திரும்பி வரும் வழியில் பொல்லாத கொள்ளைக்கூட்டத்தினர் சிலர் அவரைத் தாக்கி அவரிடமிருந்த பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பறித்துச் சென்றனர். அன்றியும் அவர் பொன்னேபோல் போற்றிவந்த குறிப்புப் புத்தகமொன்றையும் பிடுங்கிக்கொண்டனர். ஆனால் அது வெறும் காகிதமாக இருக்கக்கண்ட கொள்ளையர் தலைவன் அதனை வீசி எறிந்துவிட்டான். பார்க் அடைந்த இன்பத்துக்கு அளவே இல்லை. அவர் அப் புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்த வழியாகவே சொந்த நாட்டை அடைந்தார். ஆப்பிரிக்கக் கழகத்தாருக்குத் தாம் கண்ட உண்மைகளை ஒரு நூலாக எழுதிக் கொடுத்தார்.

நாடு திரும்பிய மங்கோபார்க் டாக்டர் ஆண்டர்சன் என்பவர் மகளைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். அவர் ஏழாண்டு காலம் இல்லறமென்னும் நல்

லறத்தை இனிது நடத்தி மகிழ்ந்தனர். மீண்டும் நைஜர் நதியின் முழுப்போக்கையும் காணவேண்டும் என்னும் ஆவல் பார்க்கைப் பிடர் பிடித்து உந்தியது. 1905-ஆம் ஆண்டில் அவர் மீண்டும் ஆப்பிரிக்காவுக்குப் புறப்பட்டார்.

ஆப்பிரிக்காவை அடைந்த மங்கோபார்க், தம் பழைய நண்பர்களிடம் அளவளாவிக்கொண்டு இடையில் உள்ள பல நாடுகளையும் கடந்து செக்கோ நகரை எய்தினார். அந்நகரை அடைவதற்குள் அவருடன் புறப்பட்ட தோழர்கள் நாற்பத்து நால்வரில் எஞ்சியவர் நால்வரே. ஏனையோர் மடிந்தனர். உடன்வந்தவர் மடிந்தது கண்டு மங்கோபார்க் உள்ளம் கலங்கவில்லை. அவர், "நைஜர் நதியின் முடிவைக் காணுமல் மீளேன். அதனைக் காணவில்லையேல் ஈண்டே உயிர் துறப்பேன்." என்று உறுதிகொண்டார்.

செக்கோ நகரில் நைஜர் பயணத்துக்குத் தேவையான கலம் ஒன்றை அமைத்தார். அதில் தம் தோழர்களுடன் ஏறிப் புறப்பட்டார். இடையிடையே அவர் அடைந்த இன்னல்களுக்கு அளவில்லை. நைஜர் ஆற்றில் வாழ்ந்த முதலைகளும், நீர் யானைகளும் அவருக்குப் பெருந்துன்பம் அளித்தன. அன்றியும் பார்க்கை மட்டும் துன்புறுத்திய வெப்புநோய் அவருடைய நண்பர்களையும் நலியுமாறு செய்தது. கரைகளில் இருந்த சுதேசநாட்டு முரடர்கள் சிலர் புதிய மனிதர்களைக்கண்டு அம்பு மழை பொழிந்து அலக்கழித்தனர்.

துன்பங்கள் பலவற்றையும் சலிப்பின்றித் தாங்கிய மங்கோபார்க் டிம்பக்டு நகரை அடைந்தார். அதற்கும் அப்பால் நைஜர் நதியில் ஆயிரம் மைல் தொலைவு பயண

மாஞர். முடிவில் அவர் புஸ்ஸா என்னும் நகரை அடைந்தார். அங்கு வாழ்ந்த கல்லாக் களிமக்கள் பார்க்கையும் அவர் தோழர்களையும் அம்பு, ஈட்டி முதலியவற்ருல் ஓயாமல் தாக்கினார்கள். துன்பத்தின்மேல் துன்பமாக அவர்கள் ஏறிச்சென்ற மரக்கலம் ஒரு பாறைமீது மோதியது. உயிர் தப்புவதற்காகப் பார்க் திடுமென்று ஆற்றில் குதித்தார். ஆற்றில் குதித்துக் கரையேற எண்ணினார்போலும். ஆனால் தன் போக்கைக் காணவந்த அச் சான்றோரை நைஜர் நதி ஆட்கொண்டது. அவர் மீளவே இல்லை.

மங்கோபார்க் மறைந்த செய்தி பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே ஒரு பணியாளன் வாயிலாக ஆங்கிலேயருக்குத் தெரிந்தது. அவர்கள் அஞ்சாநெஞ்சர் மங்கோபார்க்கின் விடாமுயற்சியையும் உறுதியையும் பாராட்டிச் செல்கர்க் ஷையரில் அவருடைய சிலையொன்றை நாட்டினர். பிற்காலத்தில் நைஜர் நதியில் ஆங்கிலேயரால் கட்டப்பட்ட பாலம் ஒன்று **மங்கோபார்க் நினைவுப் பாலம்** என வழங்கப்பட்டது.

பயிற்சி

பொருளறிக :

அதுகாறும்	வறிஞர்	அலக்கழித்தல்
நேர்ந்த	மரக்கலம்	தொலைவு
இன்னல்கள்	பிடர்	சான்றோர்
பிணிவாய்ப்பட்டு	உந்தியது	
கழிமுகம்	நலியுமாறு	

வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக :

அஞ்சா நெஞ்சம், விடா முயற்சி, துன்பத்தின் மேல் துன்பம், பிடர் பிடித்து உந்தியது, வறிஞன் பொற்குவியல் கண்டதுபோல.

விடை தருக :

1. இருண்ட கண்டம் என்று எக்கண்டத்திற்குப் பெயர்? ஏன் அப்பெயர் வந்தது?

2. ஆப்பிரிக்காவின் உட்பகுதிகளைக் காண்பதில் நேரிடும் துன்பங்கள் யாவை?

3. 'ஆப்பிரிக்காக் கழகம்' எதற்கு நிறுவப்பட்டது?

4. பாதிரியார், மங்கோபார்க்குக்கு எவ்வாறு உதவி புரிந்தார்?

5. மங்கோபார்க்குக்கு ஆப்பிரிக்கா நாட்டு மக்கள் விளைவித்த துன்பங்கள் யாவை?

6. சந்தர்ப்பம் கூறுக. இஃதென்ன துணி காய்க்கும் மரமோ?

7. மங்கோ எண்ணியதை எண்ணியபடியே முடிக்க வல்ல ஆற்றல் பெற்றவர் என்பதை உன்னுடைய சொல்லால் எழுது?

இலக்கணம் :

இவற்றைப் படி.

1. கண்ணன் ஒரு கதை எழுதினான்.
2. கண்ணன் எழுதிய கதை இது.
3. கண்ணன் ஒரு கதையை எழுதி முடித்தான்.

இவ் வாக்கியங்களில் எழுதினான், எழுதிய, எழுதி முடித்தான் என்பவை வினைச் சொற்கள். இவற்றில் எழுதினான், முடித்தான் என்பவை பொருள் முடிந்து நிற்கின்றன. இவை வினைமுற்றுக்கள். எழுதிய, எழுதி என்பவை பொருள் முடியாமல் குறையாய் இருக்கின்றன. இவை எச்சவினைகள் எனப்படும்.

எழுதிய என்னும் எச்சவினை கதை என்னும் பெயரைச் சேர்ந்து பொருள் முடிகிறது. இங்ஙனம் எச்சவினை

பெயர்ச் சொல்லால் பொருள் முடியுமாயின் பெயரெச்சம் எனப்படும்.

எழுதி என்னும் எச்சவினை முடித்தான் என்னும் வினைச் சொல்லால் பொருள் முடிகிறது. இங்ஙனம் வினையால் பொருள் முடியும் எச்சவினை வினையெச்சம் எனப் படும்.

கீழ்வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள வினைமுற்று, வினையெச்சம், பெயரெச்சம் முதலியனவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்து எழுது.

1. தம்மைச் சிறைபிடிக்க வந்த வீரர்கள் உறங்கும் சமயம் பார்த்து மங்கோபார்க் தம் குதிரைமீது ஏறி அவ் விடம் விட்டகன்றார்.

2. பார்க் தாம் கண்ட உண்மையை ஒரு நூலாக எழுதினார்.

3. நீ நேற்றுப் படித்த புத்தகத்தைக் கொடு.

4. அழுகிய வாழைப்பழம் நழுவிக் கீழே விழுந்தது.

5. காலமறிந்து பெய்யாத மழையும் வேலை கண்டு உண்ணாத உணவும் வீண்.

8. வறுமையிற் பெருமிதம்

நம் தமிழகத்தில் பண்டைக் காலத்தில் பல செந்நாப் புலவர்கள் பெருமித வாழ்வுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கட்கு நாட்டில் பெருமை நிறைந்திருந்ததைப் போல வீட்டில் வறுமை நிறைந்து இருந்தது. அவர்களை ஆதரிக்கும் வள்ளல்கள் பலர் அக்காலத்தே இருந் தனர். எனினும் புலவர்கள் அவர்களிடமிருந்து பெறும் பொருளைத் தமக்கெனச் சேர்த்து வையாமல் தம் உற வினர்க்கும் நண்பர்க்கும் பகுத்துக் கொடுத்துவிடுவர். இக்காரணத்தால் வறுமை எக்காலத்தும் அவர்கட்கு உரிமையாக இருந்தது. எத்தகைய வறுமை நேரினும் புலவர்கள் தம் நிலையில் தாழ்ந்ததில்லை; செம்மையி னின்று பிறழ்ந்ததில்லை.

பெருஞ்சித்திரனார் என்பவர் கடைச்சங்கப் புல வர்களில் ஒருவர். அவர் அருட்செல்வம் மிகுதியாகப் பெற்றிருந்தனரேயன்றிப் பொருட்செல்வம் பெற்றிருந் தாரல்லர். அவர் உண்ண உணவும் உடுக்க உடையு மின்றிப் பல நாட்கள் துன்புற்றார். அவர்தம் பால்மணம் மாறாத பச்சிளஞ் சிறுவன் ஒருவன் பாலின்றி வாடினான். சோறாவது கிடைக்குமா என்று சமையலறைக்குச் சென் றான். சமையலறையில் வெறும் பானைகளே இருந்தன. அவன் பசித்துன்பத்தால் அழுதான். தாய்க்கு ஒன் றும் புரியவில்லை. அவள் அக்குழந்தையின் அழுகையை நிறுத்துவதற்காக, "அதோ புலி வருகிறது!" என்று அச் சுறுத்தினாள். சிறுவன் அழுகை ஓயவில்லை. வானத் தைக்காட்டி, "அம்புலி, வா, வா," என்று விளையாட்டுக் காட்டினாள். அப்போதும் அவன் அழுகை நிற்கவில்லை.

பின்னர், அவள், "கண்ணே, என்னைப்பார், உன் தந்தை வந்தால் நீ எவ்வாறு அவரைச் சினந்து பார்ப்பாய்? ஏதோ உன் முகத்தைக் காட்டு," என்று கேட்டாள். அதற்கும் சிறுவன் ஓயவில்லை. இந் நிலைமையை வருணித்துப் பெருஞ்சித்திரனாரே பாடியுள்ளார்.

இங்ஙனம் வறுமையால் வாடிய பெருஞ்சித்திரனார் தகடூரில் பெருவள்ளலாக விளங்கிய **அதியமான் நெடுமானஞ்சி**யை அடைந்தார். அதியமான புலவரைப் போற்றும் புரவலன். கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன். பெருஞ்சித்திரனார் தம் வருகையை ஒரு காவலன் வாயிலாக அரசனுக்குச் சொல்லி யனுப்பினார். அவ் வமயம் அரசன் இன்றியமையாத அரசியற்காரியமொன்றில் ஈடுபட்டிருந்தான். அதனால் அவன் புலவரை நேரிற்கண்டு அளவளாவிப் பரிசில் கொடுக்க முடியவில்லை. எனவே அவருக்குப் பரிசளித்தனுப்புமாறு தன் அமைச்சரை விடுத்தான்

அரசனைக் காணுமல் அமைச்சரைக் கண்ட புலவர் ஆத்திரங்கொண்டார். அவர் பெருமிதத்துடன் அமைச்சரைப்பார்த்துப், "புலவரின் அருமை அறியாத அரசனின் அமைச்சரே, நான் மன்னனைக் கண்டு, எனது தமிழ்ப் பாட்டைக்கூறி, அவனை மகிழ்வித்து அவன் விருப்பத்துடன் தரும் பரிசிலைப் பெறுவதற்காகவே ஈண்டு வந்தேன். பலப்பல குன்றுகளையும் மலைகளையும் கடந்து யான் வந்தமை அரசனைக் காணும்பொருட்டே யாகும். மன்னன் என்னை மதித்தானல்லன், கண்டானல்லன். என் தகுதியை அவன் அறியவில்லை; பரிசில் கொடுத்தனுப்புமாறு நின்னை ஏவினன். என்னைப் பாராமலும் என் பாடலைக் கேளாமலும், என் தகுதியை உணரா

மலும் கொடுத்தனுப்பிய இப்பரிசில் எனக்கு வேண்டாம். யான் வாணிகப் பரிசிலன் என்று நும் அரசன் கருதினன் போலும். இத்தகைய வாணிகப் பரிசிலை நான் வேண்டேன். என் புலமையின் தகுதியறிந்து கொடுக்கும் பொருள் சிறிதேயாயினும் அதனை மகிழ்வுடன் ஏற்பேன். அப்பொருளே எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தர வல்லது," என்று கூறிப் புறப்பட்டார்.

பின்னர் புலவர் தம் வறுமையைப்போக்க விரும்பி, **வெளிமான்** என்னும் வள்ளலைக் காணச் சென்றார். ஆனால் அவ்வமயம் வெளிமானைக் காண இயலாமல் அவன் இளவலாகிய **இளவெளிமானைக்** கண்டு தம் வறுமை நிலையை விளக்கிக் கூறினார். இளவெளிமானோ தன் அண்ணனைப்போல் அருட்குணம் வாய்ந்தவனல்லன். அவன் லோபத்தனம் மிக்கவன். அவன் புலவரை மதியாமல் செருக்குடன் ஏதோ சிறிது பொருள் கொடுத்துப் போமாறு கூறினன்.

ஆணவத்துடன் அளித்த பொருளை புலவர் பெற விரும்பவில்லை. அவர் அரசனை நோக்கி, "உலகமோ மிகவும் பெரியது. என்னை விரும்புவோரும் பலர். புலி, யானையொன்றை இலக்கு வைத்துப் பாய்ந்தது. யானை தப்பிவிட்டால் புலி என்ன செய்யும்? யானை ஓடிவிட்டதே என்று எலியைப் பிடித்துத் தின்னுமோ? எம்மை மதியாது தரும் பொருளை யாம் ஏற்கமாட்டோம். புலவர்கள் வறுமையிலும் செம்மையுடையோராவர்," என்று கூறி வெளியேறினார்.

இளவெளிமானைப் பிரிந்த புலவர் முதிரமலைக்குத் தலைவனான **குமணன்** என்னும் வள்ளலைக் கண்டார். அவனிடம் புலவர் தம் ஏழ்மை நிலையை விளக்கினார்.

குமணன் புலவரை அகமும் முகமும் மலர வர வேற்ருன். தேனினும் இனிய அவர்தம் செந் தமிழ்ப் பாடல்களைக் கேட்க விரும்பினுன். ஆனல் புலவரோ வறுமையினுல் வாடிக்கிடக்கும் தம் மனைவி மக்களைக் காண விரைந்து செல்ல விரும்பினுர். ஆத லால் குமணன் அவருக்குச் சிறந்த ஆடை ஆபரணங் களும் கொடுத்து மலைபோன்றதொரு யானைமீதேற்றிப் பெருஞ் சிறப்புச் செய்தான். பெருஞ்சித்திரனுர் குமண னின் கொடையை வாயாரப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி விடை பெற்ருர்.

பெருஞ்சித்திரனுர் குமணன் தந்த பலவகைப் பொருள்களுடன் தம்மூருக்குத் திரும்புகையில் இள வெளிமானைக் கண்டு அவனுக்கு அறிவுபுகட்ட விரும்பி இளவெளிமான் ஊரையடைந்தார். அவனது காவல் மரத்தில் தாம் இவர்ந்து வந்த யானையைக் கட்டினுர். பின்னர் இளவெளிமானிடம் சென்று, "மன்னர் பெரும, இரவலரைக் காப்பவன் நீ ஒருவனே அல்லன். இரவலரைப் போற்றுவோர் இவ்வுலகில் இல்லாமலும் இல்லை. இரப்போர் இருப்பதையும் அவர்களைப் புரப் போர் இருப்பதையும் குமணவள்ளலைக் கண்டு தெளி வாயாக. அவன் என்னை அகமலர்ந்து வரவேற்ருன்: உணவு அளித்தான்; சிறந்த ஆடை ஆபரணங்களை வழங்கினுன்; அவன் பரிசாகக்கொடுத்த பெரிய யானை யொன்றை நின் ஊரில் உள்ள காவல் மரத்தில் கட்டி யுள்ளேன், காண்பாயாக. இனி யான் செல்வேன்," என்று பெருமிதத்தோடு கூறி அவ்விடம் விட்டகன்ருர்.

குமணனிடம் பரிசிலாகப் பெற்றுவந்த பொருளைப் புலவர் தம் மனைவியிடம் கொடுத்தார். அவர் அவனை

நோக்கிப், "பெண்ணே! குமணன் தந்த பெருஞ் செல்வத்தை நாம் மட்டுமே உண்டு வாழ்தல் கூடாது. இவற்றை உன் விருப்பம்போல் உன்னை விரும்பிய பெண்களுக்கும் நீ விரும்பும் பெண்களுக்கும் வேண்டும் வரையில் கொடு. உறவினருக்கும் உதவு. கடன்காரர்களுக்கு உரிய பொருளைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடு. யாருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று என்னைக் கேட்க வேண்டாம். எல்லோருக்கும் எவ்வளவு வேண்டுமாயினும் கொடு," எனக் கூறினார்.

இங்ஙனம் பெருஞ்சித்திரனார் வறுமையிலும் பெருமிதம் உடையவராக இருந்தார். தம்மை மதியாத அரசரைக் கண்டு அஞ்சாத ஆண்மை உடையவராக விளங்கினார். தாம் பெற்ற செல்வத்தைப் பிறர்க்கும் கொடுத்துதவுவதே செல்வத்தின் பயனாக மதித்தார். இவ்வருங்குணங்கள் வாய்ந்த புலவர் மணியைத் தமிழர் எந்நாளும் மறப்பதில்லை.

பயிற்சி

விடை கூறுக :

பெருமிதம்	புரவலன்	பரிசில்
பிறழ்தல்	காவலன்	ஆண்மை
அருட்செல்வம்	ஈண்டு	இரவலர்

வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக :

பச்சிளம், பால் மணம்மாறாத, வருணித்து, இன்றியமையாத, அறிவு புகட்ட.

விடை தருக :

1. பண்டைக் காலப் புலவர்கள் வள்ளல்களின் ஆதரவு பெற்றிருந்தும் வறுமை அடையக் காரணம் என்ன?

2. பெருஞ்சித்திரனார் தம் வறுமை நிலையை எவ்வாறு விளக்கிக் கூறுகிறார்?

3. அதியமான் செய்த தவறு யாது?

4. புலவர் அதியமானின் அமைச்சரை நோக்கி என்ன கூறினார்?

5. இளவெளிமான் எப்படிப் பட்டவன்?

6. புலவர் இளவெளிமான் மீது சினம் கொள்ளக் காரணம் என்ன? சினந்து அவனை நோக்கி என்ன கூறினார்?

7. குமணன் புலவரை எவ்வாறு உபசரித்தான்?

8. குமணனிடம் பரிசு பெற்ற புலவர் இளவெளிமானை அடைந்து என்ன கூறினார்?

9. குமணன் தந்த பரிசில்களைப் பெருஞ்சித்திரனார் யாரிடம் தந்து என்ன கூறினார்?

10. பெருஞ்சித்திரனாரின் அருங்குணங்கள் யாவை?

இலக்கணம் :

கிளி பாடிற்று—இயல்பால் நிற்கும் பெயர்.—முதல் வேற்றுமை.

கண்ணன் பூனையை அடித்தான்.—(பூனை+ஐ) இரண்டாம் வேற்றுமை.

நூலால் துணி நெய்தான்.—(நூல்+ஆல்) மூன்றாம் வேற்றுமை.

கூலிக்கு வேலை செய்தான்.—(கூலி+கு) நான்காம் வேற்றுமை.

ஊரின் நீங்கினான். — — (ஊர்+இன்) ஐந்தாம் வேற்றுமை.

வேலனது புத்தகம். (வேலன்+அது)—ஆறும் வேற்றுமை.

நாட்டில் வாழ்கிறேம். (நாடு+இல்)—ஏழாம் வேற்றுமை.

கண்ணு வா—அழைக்கும் பெயர். எட்டாம் வேற்றுமை.

1. இப்பாடத்தின் இரண்டாம் பாராவில் காணப்படும் வினைமுற்றுக்களை மட்டும் எடுத்துக் காட்டி அவற்றின் காலங்களைக் கூறுக.

2. இப்பாடத்தின் நான்காம் பாராவில் காணப்படும் பெயர்களை எடுத்தெழுதி அவற்றின் திணை, பால், எண் இவைகளைக் கூறுக.

3. குமணன், புலவர், புலி, வள்ளல்—இவற்றை எட்டு வேற்றுமையிலும் அமைத்து வாக்கியங்கள் கூறுக.

அருஞ்சொல் அகராதி

அகவை - வயது
அகழ்கள் - அகழிகள்
அதுகாறும் - அது வரையிலும்
அந்தப்புரம் - அரச மகளிர் வாழும் இடம்
அமர வாழ்வு - தெய்வீக வாழ்வு
அரண் - பாதுகாவல்
அருட்செல்வம் - அருளாகிய செல்வம்
அலக் கழித்தல் - துன்பப் படுத்துதல்
அறிவுத் திறன் - புத்திக் கூர்மை
ஆக்கம் - செல்வம்
ஆடவர் - ஆண்மக்கள்
ஆண்மை - வீரம்
இரவலர் - யாசிக்கின்றவர்
இலங்குவது - விளங்குவது
இவர்ந்து - ஏறி
இறுதி - முடிவு
ஈண்டு - இங்கு
உந்த - செலுத்த
உயர் நீதி மன்றம் - 'ஹைகோர்ட்டு'
ஊர்ந்து - ஏறி
ஊன் - தசை
எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும்
எதேச்சை - தன் 'விருப்பப்படி
ஏனைய - மற்றைய
கசிந்துருகி - மிக உருகி
கத கதப்பு - மதி வெப்பம்
கடும்போர் - கொடிய போர்
கழிமுகம் - கடலுடன் ஆறு சேருமிடம்
கன்னித் தமிழ் - என்றும் இளமை மாறாத தமிழ்
காவலன் - அரசன்
குழுவினர் - கூட்டத்தினர்
குறுநில மன்னன் - சிற்றரசன்
கைம்மாறு - உதவிக்கு உதவி
கொடுமுடி - மலையுச்சி
கோடு - சிகரம்
சமயப்பணி - மதத்தொண்டு
சலியா உழைப்பு - தளரா உழைப்பு
சான்றோர் - உத்தமர்
சின்னங்கள் - அடையாளக் குறி
சீரிய - சிறந்த
சீர் கேடான - நிலை குலைந்த
சூட்டுதல் - அணிதல்
சொல்லேருழவர் - புலவர்
சொற்பம் - குறைவு
ஞாயிறு - சூரியன்
தலை சிறந்தது - மிகச் சிறந்தது
திகழ்தல் - விளங்குதல்
திருமுழுக்கு நீர் - திருமஞ்சன நீர்

துளக்கல் - விளக்கல்
தொலைவு - தூரம்
தொன் மொழி - பழைய மொழி (தமிழ்)
நலியுறுமாறு - துன்பப்படுமாறு
நல்கி - கொடுத்து
நாடி - ஆராய்ந்து
நிலவுதல் - விளங்குதல்
நீத்தார் - உயிர் துறந்தவர்
நேர்ந்த - பொருந்திய
பண்பாடு - சிறந்த ஒழுக்கம்
பயிலுதல் - பழக்கம் செய்தல்
பரிசில் - பரிசு
பன்னும் - சொல்லும்
பாணர் - இசைபாடுவோர்
பால் - பகுதி
பிடர் பிடித்து - கழுத்தைப் பிடித்து
பிணிவாய்ப்பட்டு - நோய்க்கு ஆளாகி
பிறழ்தல் - மாறு படுதல்
புரவலன் - வள்ளல்
புலப்படும் - விளங்கும்
பெருமிதம் - பெருமிதமான தன்மை
பேறு - பாக்கியம், செல்வம், நற்பயன்
பொது மறை - பொதுவான வேதம், (திருக்குறள்)
பொது வியல் - வேத்தியலுக்கு மாறாக ஆடும் கூத்து வகை
மட்டற்ற - எல்லையற்ற
மணி விளக்கு - மாணிக்கத்தினாலாகிய விளக்கு
மரக்கலம் - படகு
மன்னும் - நிலைபெற்ற
மாபெரும் - மிகப் பெரிய
வறிஞர் - பணமில்லாதவர்
வாய்ந்த - பொருந்திய
வாவி - குளம்
வில்லேர் உழவர் - அரசர்
விரைத்து விடும் - மரத்துப் போகும்
விற்பன்னர் - புலவர்
வீறு - பெருமை
வேத்தியல் - அரசர் முன் ஆடும் கூத்து வகை